

21. november 2019

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) 5. december 2019

- 1) Fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen 2
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 2) Rådskonklusioner vedr. EU's udviklingsfinansielle arkitektur 7
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet, Erhvervsministeriet og Udenrigsministeriet
- 3) Bæredygtig finansiering 11
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 4) Fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om ”stablecoins” 17
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 5) Rådskonklusioner om strategiske prioriteter på hvidvaskområdet 20
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 6) Rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen 25
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 7) EU's handlingsplan for misligholdte lån (NPL) 31
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 8) Revision af motorforsikringsdirektivet 37
KOM(2018)336
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet

Dagsordenspunkt 1: Fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN ventes 5. december 2019 at godkende en fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen. Fremskridtsrapporten er endnu ikke fremlagt. Fra dansk side forventer man at kunne tage fremskridtsrapporten til efterretning. Aktuelt foregår der et arbejde med at styrke bankunionen i den udvidede eurogruppe (uformelle møder for finansministrene fra alle EU-lande undtagen UK). Der arbejdes på etablering af en sektorfinansieret fælles indskyderforsikringsordning (EDIS) og tiltag til at styrke bankers robusthed og mindske risikoen for finansielle kriser. En højniveau-arbejdsgruppe skal i den forbindelse rapportere til udvidet eurogruppe i december 2019. Drøftelserne om styrkelse af bankunionens ventes at fortsætte i 2020. Evt. konkrete lovgivningsforslag som drøftelserne måtte munde ud i vil uao. skulle fremsættes og drøftes i de sædvanlige lovgivningsprocesser, og vil i den forbindelse skulle behandles formelt i ECOFIN på et senere tidspunkt.

2. Baggrund

Bankunionen består af et fælles tilsyn (SSM – Single Supervisory Mechanism) i regi af Den Europæiske Centralbank, ECB, samt en fælles afviklingsmyndighed (SRM – Single Resolution Mechanism), herunder en sektorfinansieret afviklingsfond (SRF – Single Resolution Fund). Bankunionen er i funktion. Kun eurolande deltager aktuelt i bankunionen, mens ikke-eurolande kan vælge at deltage. Kommissionen foreslog i 2015 en sektorfinansieret fælles indskyderforsikringsordning (EDIS – European Deposit Insurance Scheme) i bankunionen. ECOFIN vedtog imidlertid 17. juni 2016, at politiske drøftelser om EDIS først indledes, når der er sket tilstrækkelige fremskridt med risikoreduktion.

EU-landene arbejder løbende på en bredere styrkelse af bankunionen, herunder gennem nye tiltag til at styrke bankers robusthed og mindske risikoen for finansielle kriser (risikoreduktionstiltag) samt etablering af EDIS. Der arbejdes i de aktuelle drøftelser konkret mod en køreplan for at etablere EDIS parallelt med risikoreduktionstiltag. EDIS vil alene omfatte bankunionens deltagerlande, mens risikoreduktionstiltag som udgangspunkt vil gælde for alle EU-lande og ikke kun for lande i bankunionen.

På det udvidede eurotopmøde i december 2018 besluttede man at nedsætte en højniveauarbejdsgruppe (HLWG – High Level Working Group), som skal skabe fremskridt mod etableringen af EDIS sammen med risikoreduktionstiltag, herunder spørgsmålet om reguleringen af bankers beholdninger af statsobligationer.

Rådets formandskab ventes forud for ECOFIN 5. december 2019 at fremlægge en fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen.

3. Formål og indhold

Højniveauarbejdsgruppen vedr. EDIS mv.

Højniveauarbejdsgruppen har i 2. halvår 2019 fortsat drøftelserne om EDIS og en bredere styrkelse af bankunionen og skal rapportere herom til udvidet eurogruppe 4. december 2019.

I regi af højniveauarbejdsgruppen har man i 2. halvår 2019 bl.a. drøftet 1) krisehåndtering af nødlidende banker og grænseoverskridende bankintegration, 2) regulering af bankers beholdninger af statsobligationer (RTSE) og andre tiltag til finansiel stabilitet, samt 3) EDIS. Drøftelserne om styrkelse af bankunionens ventes at fortsætte i 2020. Der er endnu ikke enighed om konkrete nye tiltag.

Ad 1: Krisehåndtering og grænseoverskridende bankintegration

Det drøftes, hvordan rammerne i bankunionen for at håndtere nødlidende banker kan styrkes. Disse rammer består i krisehåndteringsdirektivet (BRRD) for alle EU-lande og SRM-forordningen for bankunionens deltagerlande. Rammerne og eventuelle ændringer heri omfatter derfor i udgangspunktet alle EU-lande. Drøftelserne omfatter en lang række emner, bl.a.

- **Tilsynsmyndighedernes værktøjer** til tidlig indgriben (fx iværksættelse af hele eller dele af et instituts genopretningsplan, krav om ændring af forretningsstrategi, udskiftning af ledelse, indsættelse af administrator), mens en bank stadig er levedygtig, men bankens situation bliver dårligere og dårligere,
- Yderligere krav til **forebyggende rekapitalisering**, dvs. yderligere betingelser for at en (levedygtig) bank kan opnå statslige kapitalindskud (forebyggende rekapitalisering) fra det land, hvor banken er hjemmehørende,
- Tilpasning af **EU's statsstøttere** (som EU-Kommissionen gennemfører) til EU's krisehåndteringsdirektiv for håndtering af nødlidende banker (BRRD), bl.a. så der gælder lignende regler for at aktionærer og kreditorer i nødlidende banker bærer tab (byrdefordeling/bail-in). EU's statsstøttere, herunder regler om byrdefordeling, finder anvendelse, uanset om en bank anses for at være i offentlig interesse at afvikle iht. BRRD og SRM-forordningen eller ej, mens BRRD og SRM-forordningen gælder for banker, som den kompetente afviklingsmyndighed anser for at være i offentlige interesse at afvikle. EU's statsstøttere indeholder krav om byrdefordeling af tab med aktionærer og kreditorer, men indeholder ikke krav om mindst 8 pct. bail-in, førend der kan ydes statsstøtte til nødlidende banker.
- **Harmonisering af nationale insolvensregimer for banker** og om der er behov for et egentligt afviklingsregime/likvidationsregime for små og mellemstore banker, der ikke i dag falder under det fælles afviklingsregime i bankunionen (SRM-forordningen) og stedet håndteres under de respektive nationale regler, som gælder i landene.
- **Tiltag til at styrke grænseoverskridende integration**, som bl.a. handler om, hvorvidt balancen mellem kompetencer til tilsyns- og afviklingsmyndigheder i EU-landene skal ændres i retning af flere kompetencer til hjemlande (home – det land hvor en bank er hjemmehørende) og færre kompetencer til

værtslande (host – det land hvor en bank har et datterselskab eller en filial). Det kaldes home-host-balancen. Det kan fx vedrøre kompetencer vedr. tilsyn og regulering af bankers kapital og likviditet samt afvikling, herunder krav til nedskrivningsegnete passiver i bankerne. Det drøftes, om værtslandene så til gengæld skal have nogle sikkerhedsmekanismer (safeguards), som kan værne dem mod utilsigtede konsekvenser af en ændret home-host-balance.

Ad 2: Regulering af statseksponeringer og finansiel stabilitet (safe asset)

Bankers statseksponeringer (beholdninger af statsobligationer) opnår i dag en særbehandling i reguleringen (i EU's kapitalkravsforordning (CRR)), hvor der som hovedregel ikke er krav til bankerne om kapital til at modstå tab på statseksponeringerne eller grænser for, hvor store statseksponeringerne må være. Det drøftes, om den nuværende regulering af bankers beholdninger af statseksponeringer skal ændres i retning af en mere risikobaseret tilgang ift. statseksponeringernes størrelse ("koncentrationsrisiko") og evt. ift. risikoen ved enkelte statseksponeringer ("kreditrisiko"). En reform af reguleringen af statseksponeringer vil i udgangspunktet gælde for alle EU-lande.

I sammenhæng hermed drøftes, om der bør etableres et såkaldt sikkert aktiv ("safe asset"), dvs. et finansielt aktiv med lav risiko, som bankerne kan investere i som et alternativ til statseksponeringer mod deres hjemland. Drøftelserne er endnu på et tidligt stadie. Et sikkert aktiv kan afhængig af udformning indebære både en større eller mindre grad af risikodeling på tværs af deltagende lande. Et evt. sikkert aktiv ventes i udgangspunktet alene at omfatte eurolande.

Ad 3: Fælles indskydergaranti, EDIS

EU-landene drøfter, om der skal være en fælles indskydergarantiordning i bankunionen, og om der fortsat skal være nationale indskydergarantiordninger, samt hvordan sammenhænge mellem disse ordninger i givet fald skal være.

Man drøfter hvordan indledende faser af EDIS kan se ud, og hvordan en endelig løsning for EDIS kan udformes og indføres, samt hvordan EDIS kan etableres i sammenhæng med risikoreduktionstiltag. Det er endnu uklart, hvad der vil kunne opnås enighed om.

Fælles for alle de drøftede modeller for en indledende fase af EDIS er, at der alene ydes *likviditetsstøtte* og ikke *tabsdeling*, jf. *tabel 1*. Et udestående spørgsmål er, om man efter en mulig første fase med likviditetsdækning skal gå over til fuld risikodeling mellem deltagerlandene banker, hvor der etableres en egentlig fælles indskydergaranti, som både kan dække likviditet og tab.

Tabel 1**Fælles indskydergarantiordning i bankunionen (EDIS) – mulige modeller for indledende likviditetsfase**

Model	Genforsikring (Reinsurance)	Hybrid model	Obligatorisk långivning (Mandatory lending)
Beskrivelse	Foreslået af Kommissionen i meddelelse fra 2017 System af fælles fond (DIF) og nationale DGS'er (fonde)	Foreslået af østrigske formandskab i 2. halvår 2018 System af fælles fond og nationale fonde. Kombinerer genforsikring og obligatorisk långivning	Drøftet under bulgarske formandskab i 1. halvår 2018 Kan udformes som a) netværk af nationale fonde, b) central styring af obligatorisk långivning mellem fonde, men ingen fælles fond, c) central styring og central fond med nationale afdelinger
Støtte	Mulig likviditetsstøtte fra fælles fond. Pågældende nationale fond bruges først, dernæst fælles fond. Ingen deling af tab.	Likviditetsstøtte. Pågældende national fond bruges først, dernæst fælles fond og til sidst obligatorisk långivning fra alle nationale fonde. Ingen deling af tab.	Likviditetsstøtte via obligatoriske lån mellem nationale fonde/afdelinger i fælles fond, evt. loft på lån. Pågældende nationale fond bruges først, dernæst andre nationale fonde/afdelinger. Ingen deling af tab.

Kilde: Egen tilvirkning på baggrund af papir fra det østrigske formandskab (formandskab i 2. halvår 2018).

Både likviditets- og tabsdækning er en del af Kommissionens 2015-forslag. Videre drøftelser på teknisk niveau i Rådet af Kommissionens EDIS-forslag afventer drøftelserne i højniveauarbejdsgruppen.

Reform af eurolandenes lånefacilitet og fælles offentlig bagstopper for afviklingsfonden, SRF

I 2. halvår 2019 har EU-landene arbejdet på at færdiggøre en reform af eurolandenes fælles lånefacilitet, ESM, som der blev indgået aftale om i juni 2019. Der sigtes på en endelig aftale om reformen i december 2019. Derefter skal eurolandene nationalt ratificere en ændring af ESM-traktaten.

Et centralt nyt element i ESM-reformen er en fælles offentlig bagstopper for bankunionens sektorfinansierede fælles afviklingsfond, SRF. Bagstopperen skal kunne yde midlertidige lån til SRF, efter at en nødlidende banks aktionærer og kreditorer har båret tab (bail-in) og SRF er tom. Lån skal altid tilbagebetales. Ikke-eurolande, som vælger at deltage i bankunionen, vil kunne deltage i bagstopperen på ligeværdige vilkår med eurolande via bilaterale kreditlinjer, som også er lån, der altid skal tilbagebetales.

Bagstopperen skal senest være etableret i 2024. Den kan indføres tidligere afhængig af fremskridt med risikoreduktion, særligt kreditinstitutternes opbygning af nedskrivningseggede passiver (så aktionærer og kreditorer kan bære tab i afviklingssituationer – bail-in) og reduktion af misligholdte lån (NPL) i institutterne. Der skal i 2020 træffes politisk beslutning om evt. tidlig introduktion.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om fremskridtsrapporten.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslaget's konsekvenser herfor

ECOFIN's drøftelse af status for bankunionen har ikke i sig selv konsekvenser for gældende dansk ret. Tiltag til at styrke bankunionen kan have konsekvenser for gældende dansk ret. Det vil afhænge af udformningen af det enkelte tiltag.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

ECOFIN's drøftelse af status for bankunionen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Tiltag til at styrke bankunionen kan have statsfinansielle konsekvenser. Det vil afhænge af udformningen af det enkelte tiltag.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

ECOFIN's drøftelse af status for bankunionen har ikke i sig selv samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Tiltag til at styrke bankunionen kan have samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det vil afhænge af udformningen af det enkelte tiltag.

8. Høringer

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at tage fremskridtsrapporten til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen forventer at kunne tage fremskridtsrapporten til efterretning. Regeringen støtter generelt arbejdet med at styrke bankunionen, herunder at EDIS etableres i sammenhæng med tiltag til at reducere bankers risiko.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der henvises til tidligere forelæggelser vedr. styrkelse af bankunionen, senest ifm. ECOFIN 14. juni 2019.

Dagsordenspunkt 2: Rådskonklusioner om EU's udviklingsfinansielle arkitektur

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

På baggrund af en rapport fra Højniveaugruppen af Vise Personer om EU's udviklingsfinansielle arkitektur fra oktober 2019 ventes ECOFIN at vedtage rådskonklusioner om de kommende skridt i en reform af arkitekturen. Rådskonklusionerne ventes bl.a. at opfordre til, at EU og EU-landene tager større ejerskab for udviklingspolitikken, og at Kommissionen i højere grad indtager en koordinerende rolle blandt de relevante udviklingsaktører. Konklusionerne ventes samtidig at igangsætte arbejdet med detaljerede analyser af de finansielle, juridiske og operationelle konsekvenser af scenarier for den udviklingsfinansielle arkitektur, der kan danne grundlag for senere politiske drøftelser i Rådet og evt. på Det Europæiske Råd.

Regeringen støtter generelt det ventede udkast til rådskonklusioner.

2. Baggrund

I april 2019 nedsatte Rådet på fransk-tysk foranledning en Højniveaugruppe af Vise Personer (HVP) med mandat til at tilvejebringe en uvildig vurdering af EU's arkitektur for udviklingsfinansiering og nuværende udviklingsfinansielle instrumenter forvaltet af hhv. Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Udvikling og Genopretning (EBRD). Rapporten blev offentliggjort 8. oktober 2019. I rapporten vurderede HVP, at EU råder over vigtige finansielle institutioner, men at disse ikke bidrager i tilstrækkelig grad til at tackle de store eksterne klima- og udviklingsmæssige udfordringer, som EU står over. Rapporten fandt ligeledes, at det nuværende system er præget af uigennemskuelighed og stærke institutionelle særinteresser, der skaber fragmentering.

Rapporten bidrager med tre langsigtede scenarier og en række kortsigtede anbefalinger til, hvordan EU bedst effektiviserer og reformerer den nuværende indretning for bedst muligt at adressere de klima- og udviklingsmæssige udfordringer i lande uden for EU, herunder særligt i lavindkomstlande og skrøbelige stater.

De kortsigtede anbefalinger indebærer, at der skal skabes et stærkt udviklingspolitisk centrum i EU. Det skal bl.a. ske ved at Rådet og Det Europæiske Råd styrker ejerskabet for udviklingspolitikken, at Kommissionen får en større synlig og koordinerende rolle inden for udviklingsfinansiering samt, at der laves en overordnet branding og fortælling om EU's globale strategi og relateret udviklingsfinansiering.

I rapportens vurderes tre mulige, langsigtede alternative optioner for at oprette en Europæisk Bank for Klima og Bæredygtig Udvikling:

- 1) At gøre EBRD til anker for en ny Europæisk Bank for Klima og Bæredygtig Udvikling og overføre EIB's eksterne portefølje hertil.

- 2) At oprette en helt ny bank med blandet ejerskab fra EIB, Kommissionen og EBRD samt EU-landene. Dette vil betyde udfasning af EIB og EBRD's låneaktivitet uden for EU.
- 3) At oprette en datterbank under EIB, der fungerer som Europæisk Bank for Klima og Bæredygtig Udvikling med gradvis udfasning af EBRD

I rapporten opfordrer HVP til, at der udføres grundigere studier af realiserbarheden af de tre optioner, der kan danne grundlag for senere politiske drøftelser evt. på Det Europæiske Råd.

ECOFIN havde 10. oktober 2019 en overordnet drøftelse af rapporten. Rådet tog generelt positivt imod rapporten, men anså det for præmaturligt at tage stilling til de langsigtede anbefalinger, idet der manglede yderligere information om ejerskabsmæssige, organisatoriske og finansielle konsekvenser ved de tre optioner. Rådet støttede generelt udarbejdelsen af rapportens forslag om yderligere studier. Rapportens anbefalinger er først og fremmest rettet mod at styrke EU's udviklingsfinansielle rolle, som generelt finansieres over EU's og EU-landenes udviklingsbudgetter. Rapporten er derfor parallelt drøftet i rådsarbejdsgruppen for udvikling (CODEV), og ventes ligeledes drøftet på FAC-udvikling d. 25. november 2019.

På baggrund af drøftelsen på ECOFIN 10. oktober har formandskabet udarbejdet rådskonklusioner mhp. vedtagelse på ECOFIN 5. december.

3. Formål og indhold

Formålet med rådskonklusionerne er at følge op på HVP-rapporten og udstikke de næste skridt i arbejdet med EU's udviklingsfinansielle arkitektur.

Rådskonklusionerne ventes at anerkende den stigende geopolitiske og geøkonomiske konkurrence samt et behov for et troværdigt EU-drevet alternativ til finansiering af investeringer i udviklingslandene. Det anerkendes, at der behov for en reform af den europæiske udviklingsfinansielle arkitektur for yderligere at styrke virkningen, effektiviteten, sammenhængen og synligheden af arkitekturen.

Det ventes at EU-landene på den korte bane opfordres til at styrke deres ejerskab for EU's udviklingspolitik gennem stærkere engagement i Rådet og Det Europæiske Råd samt mere effektivt samarbejde med Kommissionen og den Fælles Udenrigstjeneste. Kommissionen ventes ligeledes at blive opfordret til at levere forslag til en overordnet branding og fortælling om EU's globale udviklingsstrategi- og finansiering. Kommissionen ventes yderligere at blive opfordret til at styrke sine bestræbelser på at koordinere med EU's implementerende partnere (såsom NGO'er, internationale udviklingsorganisationer, nationale udviklingsbanker o.l.), at sikre ejerskab fra partlandet samt at følge styring og strategisk vejledning fra Rådet. Kommissionen opfordres til at afholde et årligt møde med de implementerende partnere, for at skabe koordination og harmonisering af strategier og tilgange. Kommissionen og EU-landene inviteres til udvikle en europæisk "videns-hub" for udvikling, der

mere effektivt skal sammenkæde europæisk og international forskning med udviklingspolitikken. En sådan hub skal fremme udviklingsstudier samt læring om afrapportering samt måling af effekten af udvikling.

Det ventes anerkendt, at vigtige institutionelle ændringer i udviklingen af EU's udviklingsfinansielle arkitektur kræver yderligere analyser. Fokus bør være på brugen af eksisterende finansielle ressourcer. Realiserbarheden af rapportens langsigtede anbefalinger skal derfor undersøges yderligere, herunder finansielle, juridiske og operationelle implikationer af anbefalingerne. Konklusionerne ventes derfor at understøtte en proces for og en forankring af gennemførelse af de af Højniveaugruppen foreslåede uafhængige studier.

EU-landene ventes opfordret til at oprette en styregruppe i Rådet til at følge implementeringen af konklusionerne og søge ekspert-råd når nødvendigt. Styregruppen skal levere en udtalelse om tilstrækkeligheden og gennemførligheden af de initiativer, som foreslås, samt hvordan de passer til målet om styrket europæisk udviklingsfinansiell arkitektur. Den skal i februar 2020 også levere vejledning omkring de foreslåede videre skridt. Mandatet for denne gruppe fastsættes af rådet.

EU-landene opfordres til at reflektere over forslagene fra højniveaugruppens rapport og til at levere yderligere politisk vejledning gennem fremtidige rådskonklusioner vedr. den foretrukne vej videre mod at styrke EU's udviklingsfinansielle arkitektur.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. Konklusionerne kan indebære senere tiltag, der kan have statsfinansielle konsekvenser. Der vil blive taget stilling til eventuelle konsekvenser ifm. evt. senere konkrete tiltag.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rapporten fra HVP er generelt blevet positivt modtaget blandt EU-landene, og der ventes generel opbakning til rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner.

Regeringen støtter generelt de kortsigtede anbefalinger.

Regeringen støtter yderligere uafhængige studier af de tre optioner for en Europæisk Bank for Klima og Bæredygtig Udvikling, og at højniveaugruppens anbefalinger indgår i de videre overvejelser om indretningen af en mere effektiv europæisk arkitektur for udviklingsfinansiering.

En mere effektiv struktur bør sikre et EU, der er mere sammenhængende og slagkraftigt udadtil i forhold til at samarbejde med udviklingslandene om at skabe vækst og beskæftigelse, forbedre befolkningernes levevilkår samt udvikle lavemissionsvækst og skærme mod effekterne af klimaforandringerne.

Det er en forudsætning herfor, at der undgås overlap, og at transparensen øges i aktiviteter mellem Kommissionen, EIB og EBRD samt europæiske og nationale aktører. Et vigtigt element heri er at sikre, at EUs udviklingsfinansiering kan levere kvalitet og resultater i forhold til lavindkomstlande og lande i skrøbelige situationer.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Europaudvalget blev orienteret om sagen 4. oktober 2019 ifm. finansministerens forelæggelse af ECOFIN 10 oktober 2019 samt 15. november 2019 ifm. udviklingsministerens forelæggelse af FAC-Udvikling 25. november 2019.

Dagsordenspunkt 3: Bæredygtig finansiering

Intet KOM-nr.

1. Resume

ECOFIN ventes 5. december 2019 drøfte bæredygtig finansiering, der handler om at mobilisere private bæredygtige investeringer gennem tiltag rettet mod den finansielle sektors rammevilkår. Der er de seneste år arbejdet med flere tiltag på området, og på ECOFIN ventes Kommissionen bl.a. at præsentere sine foreløbige overvejelser om kommende tiltag på området.

Det er regeringens holdning, at fremme af bæredygtig finansiering på europæisk plan er centralt for at opfylde internationale mål for bæredygtighed og EU's egne mål og strategier, herunder Parisaftalen og FN's verdensmål. Regeringen støtter derfor stærkt dagsordenen vedr. bæredygtig finansiering og ser det som et væsentligt indsatsområde i EU de kommende år.

2. Baggrund

I EU er iværksat et stort arbejde til fremme af bæredygtig finansiering, og området ventes også prioriteret under den nye Kommission. Arbejdet er bl.a. baseret på en handlingsplan som Kommissionen fremsatte i marts 2018 med en række tiltag til at fremme bæredygtig finansiering, jf. bilag 1.

Som led i udmøntningen af handlingsplanen fremsatte Kommissionen i maj 2018 en pakke med tre lovgivningsforslag. Det *første forslag* drejer sig om etableringen af finansielle benchmarks knyttet til CO2-udledning, hvor de underliggende aktiver er knyttet til virksomheder med lav CO2-udledning. Formålet er, at aktører, der ønsker at investere bæredygtigt, får et sammenligningsgrundlag for sine investeringer som bygger på CO2-udledning, hvor de underliggende virksomheder lever op til særlige bæredygtighedskriterier. Her vil lovmæssige rammer sikre nøjagtighed og gennemsigtighed i benchmarks, der kan bruges til bæredygtig investering.

Det *andet forslag* etablerer for finansielle virksomheder en oplysningspligt om bæredygtighed. Finansielle aktører skal med forslaget bl.a. tage stilling til og offentligt redegøre for, hvordan de integrerer hensyn til såkaldte ESG-faktorer (dvs. vedr. miljø, sociale aspekter og governance) i investerings- og rådgivningsprocesser, samt skal offentliggøre oplysninger om finansielle produkter, der markedsføres som værende bæredygtige investeringer. Der er opnået politiske aftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet på første og andet lovforslag og der henvises til samlenotatet oversendt til Folketingets Europaudvalg 10. januar 2019 for en uddybende gennemgang heraf.

Det *tredje forslag* vedrører en såkaldte taksonomi (klassifikationssystem), der skal etablere fælles definitioner af, hvilke økonomiske aktiviteter, der er klima- og miljømæssigt bæredygtige (evt. andre former for bæredygtighed, fx på det sociale område, vil kunne føjes til senere hen). Forslaget forhandles aktuelt i trilog mellem Rådet og Europa-Parlamentet. Der henvises til samlenotat om sagen oversendt til

Folketingets Europaudvalg 12. september 2019 for en uddybende gennemgang af taksonomi-forslaget.

3. Formål og indhold

Formålet med dagsordenspunktet om bæredygtig finansiering på ECOFIN 5. december er at gøre status, hvor Kommissionen kan redegøre for sine ambitioner på området, herunder forventeligt bebude en kommende opdatering af handlingsplanen til fremme af bæredygtig finansiering.

Der forventes mere konkret information efter den nye Kommission tiltræder. Denne Kommission har som mål at offentliggøre en "European Green Deal" hurtigt efter tiltrædelse – et initiativ hvori bæredygtig finansiering også kunne indgå.

En ny handlingsplan forventes bl.a. at indeholde forslag, der skal styrke og sikre høj kvalitet af virksomheders rapportering om bæredygtighed. Derudover ventes der også foreslået fælles standarder for grønne obligationer, som går til at finansiere bæredygtige projekter, samt et såkaldt ECO-mærke til finansielle produkter målrettet detailedet, som vil kunne anvendes af finansielle produkter, der finansierer bæredygtige investeringer i tilstrækkeligt omfang. Grønne obligationer og ECO-mærke ventes baseret på den fælles definition (taksonomi) af bæredygtighed, som pt. forhandles i trilog mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Drøftelsen har i sig selv ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Drøftelsen har i sig selv ingen økonomiske konsekvenser.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes generelt opbakning fra størstedelen af EU-landene til arbejdet med at fremme bæredygtig finansiering, herunder til at området prioriteres under den nye Kommission.

10. Regeringens generelle holdning

Det er regeringens holdning, at fremme af bæredygtig finansiering på europæisk plan er centralt for at opfylde internationale mål for bæredygtighed og EU's egne mål og strategier, herunder Parisaftalen og FN's verdensmål.

Regeringen støtter derfor stærkt dagsordenen vedr. bæredygtig finansiering, herunder forslaget om at etablere en fælles taksonomi, og ser bæredygtig finansiering som et væsentligt indsatsområde i EU de kommende år.

Regeringen ser positivt på arbejdet med en EU standard for grønne obligationer og for miljømærkning af finansielle produkter, og ser frem til evt. lovmæssige forslag og forslag om en opdateret handlingsplan el. lign. fra den nye Kommission.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Bilag 1: Kommissionens handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst

Der foreligger ikke umiddelbart en status på implementeringen af handlingsplanen fra Kommissionens side.

Tabel 1

Kommissionens handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst af marts 2018

Indhold	Type forslag	Tidshorisont
1. OPRETTELSE AF ET EU-KLASSIFICERINGSSYSTEM FOR BÆREDYGTIGHEDSAKTIVITETER		
Afhængigt af resultaterne af konsekvensanalysen: Kommissionens lovgivningsmæssige forslag om udvikling af et EU-klassificeringssystem for klimændringer, miljømæssigt og socialt bæredygtige aktiviteter (taksonomi)	(L)	2. kvartal 2018
Rapport fra Kommissionens tekniske ekspertgruppe om udvikling af et klassificeringssystem for aktiviteter til modvirkning af klimændringer	(NL)	1. kvartal 2019
Rapport fra Kommissionens tekniske ekspertgruppe om udvikling af et klassificeringssystem for aktiviteter til klimatilpasning og andre miljømæssige aktiviteter	(NL)	2. kvartal 2019
2. UDARBEJDELSE AF STANDARDER OG MÆRKER FOR GRØNNE FINANSIELLE PRODUKTER		
Rapport fra Kommissionens tekniske ekspertgruppe om en standard for grønne obligationer	(NL)	2. kvartal 2019
Kommissionens delegerede retsakt om indholdet af prospektet for grønne obligationsudstedelser	(L2)	2. kvartal 2019
Vurdering af anvendelsen af EU-miljømærket på finansielle produkter	(NL)	Fra 2. kvartal 2018
3. FREMME AF INVESTERINGER I BÆREDYGTIGE PROJEKTER		
Med udgangspunkt i de igangværende bestræbelser på at styrke den rådgivende kapacitet, herunder for at udvikle bæredygtige infrastrukturprojekter, træffer Kommissionen yderligere foranstaltninger til at forbedre effektiviteten og gennemslagskraften af instrumenter til støtte for bæredygtige investeringer i EU og i partnerlande.	-	-
4. INTEGRERING AF BÆREDYGTIGHED I FORBINDELSE MED INVESTERINGSRÅDGIVNINGEN		
Afhængigt af resultaterne af konsekvensanalysen: Kommissionens delegerede retsakter (MiFID og IDD) om egnethedsvurderinger	(L2)	2. kvartal 2018
ESMA's integrering af bæredygtighedspreferencer som del af sine retningslinjer for egnethedsvurdering	(NL)	4. kvartal 2018
5. UDVIKLING AF BÆREDYGTIGHEDSBENCHMARKS		
Kommissionens delegerede retsakter om gennemsigtigheden af benchmarkmetoder og benchmarkkarakteristika	(L2)	2. kvartal 2018
Afhængigt af resultaterne af konsekvensanalysen: et initiativ vedrørende oprettelse af en specifik kategori af benchmarks, der omfatter lavemissionsudstedere	(L/NL)	2. kvartal 2018
Rapport fra Kommissionens tekniske ekspertgruppe om udformningen af og metoden for lavemissionsbenchmarket	(NL)	2. kvartal 2019

Tabel 1

Kommissionens handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst af marts 2018

6. FORBEDRET INTEGRERING AF BÆREDYGTIGHED I KREDITVURDERINGER OG ANALYSER		
Rapport fra Kommissionens tjenestegrene om fremskridt med hensyn til foranstaltninger, der involverer kreditvurderingsbureauer	(NL)	3. kvartal 2019
ESMA's vurdering af de nuværende praksisser på kreditvurderingsmarkedet, ESMA medtager miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige oplysninger i sine retningslinjer om oplysningsniveauet for kreditvurderingsbureauer	(NL)	2. kvartal 2019
Undersøgelse om kreditvurderinger og analyser på bæredygtighedsområdet	(NL)	2. kvartal 2019
7. IDENTIFICERING AF FORPLIGTELSENE FOR INSTITUTIONELLE INVESTORER OG KAPITALFORVALTERE		
Afhængigt af resultaterne af konsekvensanalysen: Kommissionens lovgivningsmæssigt forslag om præcisering af forpligtelserne for institutionelle investorer og kapitalforvaltere inden for bæredygtighed og øget gennemsigtighed for slutinvestorerne, herunder gennemsigtighed i forhold til deres strategi og klimarelaterede eksponeringer	(L)	2. kvartal 2018
8. INTEGRERING AF BÆREDYGTIGHED I TILSYNSMÆSSIGE KRAV		
Arbejde hen imod at indarbejde klimarisici i institutionernes politikker for risikostyring og vedrørende den potentielle kalibrering af bankernes kapitalkrav i kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet, således at der tages højde for risici forbundet med klimændringer, samtidig med at der sikres finansiell stabilitet og sammenhæng med EU-klassificeringssystemet.	Spørgsmålet drøftes i forbindelse med den igangværende lovgivningsmæssige procedure	2018- 2019
Kommissionen vil opfordre Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger til at give sin vurdering af virkningen af tilsynsregler for forsikringselskaber på bæredygtige investeringer	(NL)	3. kvartal 2018
9. STYRKELSE AF OPLYSNINGSNIVEAUET OG REGNSKABSREGLERNE PÅ BÆREDYGTIGHEDSOMRÅDET		
Offentliggørelse af konklusionerne fra kvalitetskontrollen af den offentlige virksomhedsrapportering. Dette vil være udgangspunkt for en eventuel fremtidig lovgivningsmæssig foranstaltning fra Kommissionens side.	(NL)	2. kvartal 2019
Revision af retningslinjerne for ikkefinansielle oplysninger for så vidt angår klimarelaterede oplysninger.	(NL)	2. kvartal 2019
Afhængigt af resultaterne af konsekvensanalysen: et forslag om at forpligte kapitalforvaltere og institutionelle investorer til at offentliggøre, hvordan de tager højde for bæredygtighedsfaktorer i forbindelse med deres investeringsbeslutninger (som en del af forslaget under foranstaltning 7).	(L)	2. kvartal 2018
Oprettelse af et europæisk laboratorium for virksomhedsrapportering som del af EFRAG	(NL)	3. kvartal 2018
Kommissionens skal systematisk anmode EFRAG om som led i godkendelsesrådgivning at vurdere den potentielle indvirkning af nye eller reviderede IFRS-standarder for bæredygtige investeringer	(NL)	1. kvartal 2018
Kommissionens anmodning til EFRAG om undersøgelse af hensigtsmæssige alternative regnskabsmetoder til dagsværdimåling for langsigtede investeringsporteføljer af egenkapital og egenkapitalinstrumenter	(NL)	2. kvartal 2018
Kommissionens rapport om virkningerne af IFRS 9 om langsigtede investeringer	(NL)	4. kvartal 2018

Tabel 1**Kommissionens handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst af marts 2018**

10. MERE BÆREDYGTIG SELSKABSLEDELSE OG FÆRRE KORTSIGTEDE DISPOSITIONER PÅ KAPITALMARKEDERNE		
Vurdering af mulige metoder til at fremme en selskabsledelse, der er mere befordrende for bæredygtig finansiering	(NL)	2. kvartal 2019
ESA'erne skal indsamle dokumentation om det unødigt kortsigtede pres, selskaberne oplever på kapitalmarkederne, og overvejelser af yderligere tiltag i lyset af denne dokumentation	(NL)	1. kvartal 2019

Anm: (L): lovgivningsmæssigt forslag (L), (L2): en niveau 2-foranstaltning, (NL): en ikke-lovgivningsmæssig foranstaltning

Kilde: Kommissionen

Dagsordenspunkt 4: Fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om ”stablecoins”

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN ventes 5. december 2019 at vedtage en fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om ”stablecoins”, som er en betegnelse for en bestemt type kryptoaktiver. Kryptoaktiver omfatter bl.a. virtuelle valutaer (som fx BitCoin m.fl.). ”Stablecoins” adskiller sig fra øvrige kryptoaktiver ved at udsving i værdien af kryptoaktivet forsøges mindsket ved fx at knytte værdien til en underliggende sikkerhed (fx ægte valutaer eller værdipapirer).

Udkastet til en fælles erklæring frembæver, at ”stablecoins” kan have potentielle fordele f.eks. billige og hurtige betalinger, især grænseoverskridende, men udgøre en potentiel risiko for nationale og internationale finansielle systemer. Den fælles erklæring henstiller til, at ingen planlagte ”stablecoins” lanceres i EU før den tilstrækkelige regulering og overvågning er på plads.

Regeringen kan generelt støtte en fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen på linje med det aktuelle udkast.

2. Baggrund

”Stablecoins” er en betegnelse for én bestemt type af kryptoaktiver. Kryptoaktiver omfatter bl.a. virtuelle valutaer (som fx BitCoin m.fl.). ”Stablecoins” adskiller sig fra andre kryptoaktiver ved at udsving i værdien af kryptoaktivet forsøges mindsket ved fx at knytte værdien til en underliggende sikkerhed, som fx en pulje af rigtige valutaer eller højlikvide og relativt prisstabile værdipapirer.

En fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om ”stablecoins” skal bl.a. ses i lyset af, at Facebook i juni 2019 annoncerede, at man sammen med et konsortium af virksomheder planlægger at lancere en ”stablecoin”, Libra, i udvalgte lande i 1. halvdel af 2020. Givet Libras tilknytning til Facebook ventes Libra på relativt kort tid at kunne opnå bred global udbredelse med potentielt væsentlig betydning for nationale og globale finanssystemer ifølge Kommissionens vurdering. Libra er fortsat i planlægningsfasen, og væsentlige detaljer udestår fortsat.

En fælles erklæring skal også ses i lyset af løbende drøftelser om ”stablecoins” i regi af G7 og G20, hvor der har været tilsvarende opmærksomhed på de potentielle virkninger på det finansielle system.

3. Formål og indhold

En fælles erklæring om ”stablecoins” fra Rådet og Kommissionen ventes vedtaget på ECOFIN 5. december.

Hovedindholdet af den fælles erklæring ventes at være:

- Teknologiske fremskridt kan bidrage til væsentlige økonomiske fordele i den finansielle sektor, fremme konkurrencen og finansiell inklusion, øge forbrugsmuligheder samt bidrage til øget effektivitet i finansielle institutioner og i økonomien som helhed.
- ”Stablecoins” kan have fordele f.eks. billige og hurtige betalinger, især grænseoverskridende, men indebærer samtidig risici ift. hvidvaskbekæmpelse, dataskyldelse, forbrugerbeskyttelse, beskatning mv. ”Stablecoins” med potentiale til at nå en global udbredelse (*globale ”stablecoins”*) kan forstærke disse risici samt give udfordringer ift. pengepolitikken, finansiell stabilitet, sikre og effektive betalingssystemer og konkurrencehensyn mv.
- Ingen planlagte globale ”stablecoins” bør lanceres før alle sådanne risici og bekymringer er blevet passende adresseret. Rådet og Kommissionen bekræfter villighed til at håndtere relevante risici og udfordringer på basis af en koordineret EU-tilgang mhp. sikre at globale ”stablecoins” ikke undergraver de økonomiske og monetære rammer i EU.
- Utilstrækkelig information om ”stablecoins” gør det vanskeligt at afgøre deres juridiske status. Udstedere af ”stablecoins” eller relevante forvaltere heraf i EU skal tilvejebringe fyldestgørende information hurtigst muligt, der muliggør en passende vurdering ift. gældende lovgivning.
- Risici forbundet med ”stablecoins” bør være underlagt klar og passende regulering og overvågning baseret på grundige analyser mv. I tråd med reaktioner på globalt niveau, er Rådet og Kommissionen parate til at handle hurtigt i samarbejde med ECB samt med nationale og europæiske tilsynsmyndigheder. Der skal gennemføres et forberedende arbejde som grundlag for mulig ny lovgivning om en EU-ramme for kryptovalutaer inkl. ”stablecoins”. Rådet og Kommissionen forpligter sig til at indføre rammer, der udnytter de potentielle fordele ved kryptoaktiver, og som samtidigt tager højde for de risici kryptoaktiver kan udgøre. Rådet og Kommissionen er rede til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre forbrugerbeskyttelse mv. Alle muligheder bør være på bordet, herunder foranstaltninger til at forhindre skabelse af uhåndterbare risici ved specifikke globale ”stablecoins”.
- Rådet og Kommissionen fastslår i den forbindelse, at ingen globale ”stablecoins” bør lanceres i EU før tilstrækkelig regulering og overvågning er på plads.
- Fremkomsten af ”stablecoins” understreger nødvendigheden af konstant at videreudvikle betalingsløsninger, især for grænseoverskridende betalinger. Mens europæiske betalingssystemer allerede har gjort væsentlige fremskridt, har udbydere af betalingssystemer fortsat en central rolle ift. dette behov. Rådet og Kommissionen noterer, at centralbanker, herunder ECB, samt andre relevante nationale myndigheder vil undersøge den igangværende digitale transformation af betalingssystemet samt særligt konsekvenserne af initiativer som stablecoins. Rådet og Kommissionen bifalder, at centralbanker i samarbejde med andre relevante myndigheder fortsat undersøger fordele og ulemper ved digitale centralbankpenge, samt samarbejder med relevante aktører, herunder private ift. at imødekomme forventninger om effektive grænseoverskridende betalinger.

Formandskabet offentliggjorde et udkast til erklæringen på linje med ovenstående under punktet ”evt.” på ECOFIN 8. november 2019 mhp. behandling og vedtagelse på ECOFIN 5. december 2019.

4. Europa-Parlamentets holdning

Sagen kræver ikke høring i Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generel opbakning til den fælles erklæring.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte en fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen på linje med udkastet.

Regeringen støtter generelt fælles internationale eller EU-standarder på området.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Den ventede fælles erklæring om ”stablecoins” er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 5: Rådskonklusioner om strategiske prioriteter på hvidvaskområdet

KOM-nr. foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN ventes 5. december 2019 at vedtage konklusioner om EU-landenes strategiske prioriteter for arbejdet med nye tiltag til at bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme i EU-landene. Regeringen har meget stort fokus på en effektiv indsats til at bekæmpe hvidvask. Regeringen støtter udkastet til rådskonklusioner, som generelt imødekommer danske prioriteter og ønsker til videre arbejde. Konklusionerne understreger bl.a., at det skal undersøges, hvorvidt dele af hvidvaskdirektivet med fordel kan omdannes til en forordning, brug af teknologisk innovation i bekæmpelsen af hvidvask samt mulig etablering af en ny EU-tilsynsmyndighed med udvalgte be-føjelser på hvidvaskområdet.

2. Baggrund

EU-landene har i dag med hvidvaskdirektivet (Anti-Money Laundering Directive – AMLD) en fælles lovgivningsmæssig ramme for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering (herefter alene bekæmpelse af hvidvask).¹ Hvidvaskdirektivet er blevet opdateret flere gange de senere år.

Rådet og Europa-Parlamentet vedtog i 2015 EU's 4. hvidvaskdirektiv, som havde frist for national implementering i midten af 2017, og som er de aktuelt gældende regler. I 2018 blev der opnået enighed om 5. hvidvaskdirektiv, som er implementeret i dansk ret i maj 2019 med ikrafttrædelse januar 2020.

Hvidvaskdirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, der gør det muligt for EU-landene at have strammere regler nationalt. Tilsynet med hvidvask varetages i dag på nationalt niveau i alle EU-landene.²

Med 4. hvidvaskdirektiv har man formaliseret adgangen til, at man på tværs af EU-landene udveksler oplysninger og samarbejder om bekæmpelsen af hvidvask. Det kan fx ske gennem oprettelse af såkaldte hvidvasktilsynskollegier for finansielle virksomheder. Her kan bl.a. de nationale hvidvasktilsynsmyndigheder for finansielle virksomheder med aktiviteter i tre eller flere lande og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udveksle oplysninger og dele erfaringer om den pågældende virksomhed. Det er som udgangspunkt frivilligt for hvidvasktilsynsmyndigheden i EU-

---

¹ EU's hvidvaskregler bygger i høj grad på implementering af anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF), som er et internationalt organ, der udarbejder globale anbefalinger for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Danmark er, som en række øvrige EU-lande, medlem af FATF. Samtidig udfører FATF løbende vurderinger af nationale regler for og tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

² I Danmark er hvidvaskmyndighederne Finanstilsynet, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) samt Spillemyndigheden. Hvidvaskmyndighederne fører tilsyn med hvidvask i både den finansielle sektor og i andre sektorer, herunder spillesektoren. Finanstilsynet er også prudentiel tilsynsmyndighed for banker (dvs. fører tilsyn med efterlevelse af kapital og likviditetskrav), og kan i den forbindelse eksempelvis stille et højere kapitalkrav til en bank, hvis det vurderes, at hvidvaskrisici påvirker bankens kapital- og likviditetssituation.

landet, hvor virksomheden har hovedsæde, om man vil etablere et hvidvasktilsynskollegium. Med 4. hvidvaskdirektiv besluttede man derudover som noget væsentligt en mere risikobaseret tilgang til bekæmpelsen af hvidvask, dvs. at myndigheder og virksomheder prioriterer ressourcer og tilsyn, hvor risikoen for hvidvask anses for at være størst. 4. hvidvaskdirektiv indebærer også forpligtelse til udarbejdelse af en EU-sortliste over højrisikotredjelande, ligesom der bliver stillet krav om et nationalt register med oplysninger om reelle ejere af selskaber.

Med 5. hvidvaskdirektiv styrkes hvidvaskreglerne på følgende områder:

- Udvidelse af hvidvaskreglerne til i højere grad at omfatte forudbetalte (anonyme) betalingskort.
- Udvidelse af hvidvaskreglerne til at omfatte udbydere af virtuelle valutaer (fx Bitcoins) samt kunsthandlere.
- Minimumsharmonisering af skærpede kundekendingsprocedurer, som banker mv. skal udføre over for kunder fra højrisikojurisdiktioner.
- Krav om at EU-landene hver især skal have et register el. lign. over bank- og betalingskonti og krav om at informationen i disse registre udveksles med andre EU-lande.
- Styrkelse af EU-landenes nationale finansielle efterretningsmyndigheder (FIU'er), herunder give dem mulighed for at hente informationer direkte fra banker mv.
- Udveksling af information og offentlighed om de reelle ejere af selskaber, trusts mv.

Rådet og Europa-Parlamentet vedtog i marts 2019 et kompromisforslag om de europæiske finansielle tilsynsmyndigheder (ESA'erne), herunder forslag om at styrke Den Europæiske Bankmyndigheds (EBA) beføjelser på hvidvaskområdet.

EU-landene har derudover i december 2018 vedtaget en handlingsplan for initiativer til at bekæmpe hvidvask. Der er tale om initiativer, der skal gennemføres i perioden 2019-20.³ Der henvises for uddybning af handlingsplanen til samlenotatet oversendt til Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 10. oktober 2019.

EU-landene er generelt enige om at styrke de eksisterende rammer for bekæmpelse af hvidvask, og det er forventningen, at der i de kommende år vil ske en yderligere udvikling på hvidvaskområdet i EU, herunder tiltag i retning af yderligere harmonisering og centralisering under den kommende Kommission. Det er uklart, hvornår konkrete forslag vil blive fremsat.

---

³ Handlingsplanen fokuserer på gennemførelsen af en række ikke-lovgivningsmæssige tiltag frem til starten af 2020, som primært skal gennemføres af de nationale finanstilsyn hhv. hvidvasktilsynsmyndigheder samt de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne, herunder især EBA for bankområdet), men som også involverer Kommissionen, ECB og EU-landene.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes 5. december 2019 at vedtage konklusioner om EU-landenes strategiske prioriteter for arbejdet med nye tiltag til at bekæmpe hvidvask. Udkastet til rådskonklusionerne udtrykker bl.a. følgende:

- Potentielle reformer af EU's rammer for bekæmpelse af hvidvask skal have en holistisk tilgang og tage højde for seneste ændringer af hvidvaskreglerne og de forskellige kompetente myndigheders rolle i hvidvaskbekæmpelse, det indre marked, finansiell stabilitet og sikkerhed i EU,
- Kommissionen opfordres til at analysere mulige restriktioner i de nuværende hvidvaskregler f.eks. effektiv informationsudveksling og samarbejde mellem alle relevante kompetente myndigheder vedr. hvidvask, samt fremsætte forslag til at ændre lovgivningen, hvis behov,
- Kommissionen opfordres til i samarbejde med EU-landene at overveje muligheder for at etablere en mekanisme, der skal koordinere og understøtte finansielle efterretningsenheders (FIU's) grænseoverskridende arbejde,
- Kommissionen anmodes om at se på mulighederne for yderligere at styrke EU's hvidvaskregler, herunder hvorvidt nogle aspekter af hvidvaskdirektivet med fordel kan adresseres i en forordning,
- Kommissionen anmodes om at se på forskellige alternativer ift. at sikre et konsistent hvidvasktilsyn af høj kvalitet i hele EU, med særlig fokus på grænseoverskridende tilsyn og effektivitet i at sikre efterlevelse af lovgivningen,
- Kommissionen anmodes om at iværksætte en undersøgelse af fordele og ulemper ved at tildele visse ansvarsområder og kompetencer til en EU-myndighed på hvidvaskområdet med en uafhængig struktur og direkte beføjelser overfor som minimum finansielle virksomheder, der opererer grænseoverskridende. Hvis passende, og baseret på en konsekvensanalyse, anmodes Kommissionen om at fremsætte forslag herom.
- Kommissionen bedes give en status hvert halve år, første gang i juni 2020.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om rådskonklusionerne.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv retsvirkning i forhold til dansk lov. Nye tiltag til hvidvaskbekæmpelse kan afhængig af udformning have konsekvenser for gældende dansk ret. De vurderes nærmere, når konkrete forslag fremsættes.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Nye tiltag til hvidvaskbekæmpelse kan afhængig af udformning have statsfinansielle konsekvenser. De vurderes nærmere, når konkrete forslag fremsættes.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Nye tiltag til hvidvaskbekæmpelse kan afhængig af udformning have samfundsøkonomiske konsekvenser. De vurderes nærmere, når konkrete forslag fremsættes. Tiltag til hvidvaskbekæmpelse må generelt forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, da de kan forebygge og bekæmpe kriminalitet og styrke tilliden og robustheden af eksempelvis finansielle virksomheder.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser. Nye tiltag til hvidvaskbekæmpelse kan afhængig af udformning have erhvervsøkonomiske konsekvenser. De vurderes nærmere, når konkrete forslag fremsættes.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at støtte rådskonklusionerne.

Tyskland, Frankrig, Italien, Spanien, Nederlandene og Letland har i en fælles erklæring medio november 2019 støttet, at der etableres en central tilsynsmyndighed, herunder evt. via en styrkelse af EBA, på hvidvaskområdet for EU-landene, samt at centrale dele af hvidvaskdirektivet ændres til en forordning.

De foreløbige drøftelser har vist, at EU-landene generelt støtter nye tiltag på hvidvaskområdet, og at man i et vist omfang har forskellige ønsker til, hvorledes et styrket samarbejde på hvidvaskområdet konkret indrettes, herunder spørgsmålet om etablering af en hvidvasktilsynsmyndighed og om man bør afvente effekten af allerede vedtagne tiltag.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter udkastet til rådskonklusioner, som generelt imødekommer danske prioriteter og ønsker til videre arbejde. Regeringen har meget stort fokus på at bekæmpe hvidvask, hvor den styrkede indsats både skal gennemføres nationalt og på EU-niveau i lyset af den ofte grænseoverskridende karakter af hvidvask.

Regeringen støtter generelt nye EU-initiativer til en mere effektiv bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, herunder et styrket samarbejde mellem relevante myndigheder på tværs af EU-lande. Det ligger i forlængelse af de seneste danske initiativer til hvidvaskbekæmpelse.

Det er en prioritet for regeringen, at nye EU-initiativer på hvidvaskområdet får den tiltænkte merværdi og generelt styrker indsatsen på området. Regeringen støtter, at nye tiltag er for alle EU-lande, idet hvidvask udgør en trussel mod integriteten og stabiliteten i det finansielle system på tværs af hele EU.

Regeringen støtter, at samarbejdet mellem nationale tilsynsmyndigheder styrkes ved at gøre det til et krav i hvidvaskreglerne, at der skal etableres tilsynskollegier for finansielle virksomheder, som opererer grænseoverskridende. Regeringen er også åben for skabe en mere ensartet regulering på hvidvaskområdet ved at omdanne hele eller dele af hvidvaskdirektivet til en forordning, idet det selvfølgelig ikke må medføre lempeligere danske regler på hvidvaskområdet.

Regeringen ser også gerne, at EU i højere grad understøtter de finansielle virksomheders mulighed for i højere grad at anvende teknologi i forhold til deres hvidvaskforpligtelser, herunder gennem fjernelse af eventuelle lovgivningsbarrierer herfor, for derved at effektivisere indsatsen på området. Det kan eksempelvis være via en database, hvor bankerne i EU kan indsende oplysninger om suspekte kunder og dermed bidrage til at undgå, at kunderne turnerer fra bank til bank.

Regeringen ser positivt på analyse og drøftelse af en mulig EU-tilsynsmyndighed på hvidvaskområdet, som kan understøtte og skabe merværdi ift. det eksisterende samarbejde og allerede vedtagne og gennemførte initiativer på området, herunder styrke samarbejde og koordination i den grænseoverskridende indsats mod hvidvask.

Det vil være en dansk prioritet, at et evt. forslag om en EU-tilsynsmyndighed på hvidvaskområdet udformes på en måde, så forslaget ikke vil være omfattet af det danske retsforbehold.

Der tages stilling til konkrete forslag, når de fremsættes.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 6: Rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

ECOFIN skal 5. december 2019 drøfte og vedtage rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen, der har til formål at sikre dybere og mere integrerede kapitalmarkeder i EU mhp. at understøtte vækst og beskæftigelse samt finansiel og økonomisk stabilitet. Der ventes generel opbakning til at fortsætte og prioritere arbejdet med kapitalmarkedsunionen også under den nye Kommission. Regeringen støtter generelt formålet med kapitalmarkedsunionen, herunder bl.a. at sikre bedre adgang til opsparings- og investeringsmuligheder for private og institutionelle investorer og styrke finansieringsmulighederne for virksomheder mhp. at skabe vækst og beskæftigelse.

2. Baggrund

Kommissionen offentliggjorde i 2015 en handlingsplan, opdateret i 2017, for etableringen af en kapitalmarkedsunion (Capital Markets Union, CMU) i EU, der bl.a. skal gøre det lettere for virksomheder, herunder de små og mellemstore (SMV'er), husholdninger og investorer, at skaffe finansiering og investere på tværs af EU-landene. Det endelige mål er at styrke EU-landenes økonomier, fremme investeringerne og skabe beskæftigelse.

Kapitalmarkedsunionen er en samlebetegnelse for en lang række forskellige tiltag på det finansielle område, som alle bidrager til at uddybe og styrke det indre marked for finansielle ydelser i EU.

Kommissionen har siden 2015 fremsat en række lovforslag i CMU-regi, og der er opnået politisk enighed om størstedelen af lovforslagene, og nogle er endelig vedtaget, *jf. bilag 1*. Derudover er der gennemført en række ikke-lovgivningsmæssige tiltag, bl.a. en række analyser, udarbejdelse af anbefalinger mv.

To relaterede dagsordener er såkaldt bæredygtig finansiering, der skal fremme den finansielle sektors finansiering af bæredygtige investeringer, og såkaldt FinTech, der dækker over den hurtige teknologiske innovation og udviklingen af moderne teknologier, der medfører nye applikationer, processer, produkter eller forretningsmodeller inden for den finansielle sektor. På disse områder er ligeledes taget en række tiltag på europæisk plan under den seneste Kommission.

Frankrig, Tyskland og Nederlandene etablerede i maj 2019 en højniveau arbejdsgruppe, som skulle se på, hvordan CMU kunne uddybes og forbedres de kommende år. Arbejdsgruppen offentliggjorde en rapport i oktober 2019, som indeholder en række anbefalinger og forslag, som skal bidrage til at sikre bedre adgang til opsparings- og investeringsmuligheder for private og institutionelle investorer, at fremme udviklingen af aktiemarkeder, at integrere finansielle markedspladser i Europa og at udvikle diverse finansieringsinstrumenter mhp. bl.a. at styrke euroens internationale rolle. Kommissionen har i oktober 2019 selv annonceret, at den tillige

nedsætter en arbejdsgruppe om videreudvikling af CMU, hvis arbejde skal løbe fra udgangen af november 2019 til maj 2020.

Lovforslag på området fremsættes af Kommissionen og behandles generelt af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige EU-beslutningsprocedure.

3. Formål og indhold

ECOFIN skal 5. december 2019 drøfte og vedtage rådskonklusioner om vejen frem for kapitalmarkedsunionen. Området ventes at forblive en prioriteret sag i de kommende år under den nye Kommission. Nedenfor gives et prioriteret uddrag af konklusionerne baseret på den senest foreliggende version.

Konklusionerne kvitterer for det udførte arbejde med CMU-handlingsplanen og ser det som et vigtigt første skridt mod dybere og mindre fragmenterede europæiske kapitalmarkeder. Rådskonklusionerne påpeger også vigtigheden af vedtagelsen af de sidste udestående tiltag i regi af CMU-handlingsplanen og af en nøje evaluering af tiltagenes effekt mhp. at identificere konkrete behov for yderligere tiltag, under hensyntagen til den lovgivningsmæssige stabilitet.

Konklusionerne anerkender dog også, at de europæiske kapitalmarkeder ikke er fuldt integrerede, og at de i flere EU-lande er underudviklede på trods af de allerede vedtagne tiltag. Der ses derfor behov for at uddybe CMU yderligere. Dette kan medføre en række fordele, bl.a. at styrke finansieringsmulighederne for virksomheder, herunder særligt for SMV'er og unge og innovative samt bæredygtige virksomheder og projekter, samt styrke mulighederne for langsigtede investeringer.

Konklusionerne understreger, at udviklede og integrerede kapitalmarkeder er et nødvendigt komplement til en solid europæisk banksektor, idet det kan bidrage til en mere diversificeret finansiering af europæiske virksomheder. Brede, dybe og integrerede kapitalmarkeder kan komplementere bankunionen og bidrage positivt til et mere efficient, robust og stabilt finansielt system, hvilket kan fremme den finansielle og økonomiske stabilitet. Endvidere påpeger konklusionerne, at det er nødvendigt med en køreplan for at identificere og fjerne barrierer for grænseoverskridende aktivitet på det finansielle område.

Konklusionerne udtrykker efterfølgende støtte til en række principper, som det videre arbejde med CMU bør bygge på.

- Adgang til finansiering for europæiske virksomheder, særligt SMV'er og nye og innovative virksomheder, skal styrkes.
- Barrierer for grænseoverskridende kapitalbevægelser bør identificeres og reduceres, under hensyntagen til en robust tilsynsmæssigt ramme.
- Der bør fjernes barrierer for, samt søgt incitament til, at velinformede detailinvestorer kan investere på kapitalmarkeder, særligt i langsigtede investeringsprodukter, under hensyn til et hensigtsmæssigt niveau for investorbekskyttelse og tilsynsstandarder.

- Overgangen til bæredygtige økonomier bør være et centralt element i, og blive aktivt styrket af, det videre arbejde med CMU.
- Potentialet i de teknologiske fremskridt og i digitaliseringen bør omfavnes, da det kan bidrage til mere effektive, inklusive og konkurrencedygtige europæiske kapitalmarkeder. Der skal dog også tages højde for tilhørende risici og disse skal håndteres.
- Den globale konkurrencedygtighed af de europæiske kapitalmarkeder skal styrkes og bygge på lokale kapitalmarkeder og økosystemer.

I tillæg hertil nævnes mere konkret, at Kommissionen og EU-landene bør se på veje til at styrke aktiemarkederne og se på muligheder for at reducere den eksisterende gælds-bias i EU⁴. Arbejdet med at styrke pan-europæiske finansielle markedsinfrastrukturer støttes. Der ses frem til arbejdet med at udvikle en europæisk, og hvor muligt global, tilgang til en række nyere elementer på FinTech området, herunder bl.a. fælles tilgang til krypto-aktiver. Det understreges endvidere, at der bør ses på måder at fremme bæredygtig finansiering på, herunder ved fremme af troværdig, sammenlignelig og standardiseret information om bæredygtighed i EU.

Derudover opfordres Kommissionen til inden udgangen af 2020 at foreslå en række objektive, målrettede og effektive performance-indikatorer for fremskridt med CMU og til at rapportere årligt på baggrund af disse.

Endeligt opfordres Kommissionen til at analysere og vurdere en række konkrete tiltag i bilag til rådskonklusionerne, *jf. bilag 2*, herunder i regi af den højniveau ekspertgruppe om CMU som Kommissionen har nedsat og som skal afrapportere i maj 2020.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet støtter generelt arbejdet med en kapitalmarkedsunion, men har ingen rolle ift. rådskonklusionerne.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Drøftelsen af kapitalmarkedsunionen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. Dybere og mere integrerede kapitalmarkeder i EU kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

---

⁴ Gældsfinansiering modtager generelt en bedre skattemæssig behandling en egenkapitalsfinansiering, da renteomkostninger typisk i et vist omfang kan trækkes fra i skat mens udbyttebetalinger generelt ikke kan. Dette bidrager til at forvride virksomheders finansieringsstruktur.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene støtter generelt formålet med kapitalmarkedsunionen og der ventes støtte til kapitalmarkedsunionen som fortsat prioritet i de kommende år. Der ventes generelt at kunne opnå enighed om de ventede rådskonklusioner og de nærmere prioriteter afspejlet heri.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt rådskonklusionerne og formålet med kapitalmarkedsunionen om velfungerende finansielle markeder, der gavner vækst og beskæftigelse, herunder fx gennem bedre og mere alsidige finansieringsmuligheder for virksomheder og bedre investerings- og opsparingsmuligheder for private og institutionelle investorer. Regeringen kan støtte et fortsat ambitiøst arbejde på dette område også under den nye Kommission.

Regeringen støtter også et stærkt fokus på bæredygtig finansiering og digitalisering i det videre arbejde med kapitalmarkedsunionen.

Regeringen vil tage nærmere stilling til eventuelle lovgivningsmæssige initiativer, når de fremsættes.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er senest blevet orienteret om kapitalmarkedsunionen i samlenotat oversendt forud for ECOFIN 11. juli 2017, hvor ECOFIN vedtog rådskonklusioner om CMU.

Bilag 1 – Oversigt over lovforslag i regi af Kapitalmarkedsunionen

Tabel 1

De væsentligste lovgivningsmæssige tiltag i led af CMU

	Forslag	Status
Kapitalmarkedsunionen		
1	Forslag vedr. sekuritiseringer (fx banklån til virksomheder, som 'ompakkes' til værdipapirer) mhp. at genstarte det europæiske marked for sekuritiseringer og understøtte fx nye SMV-udlån	Vedtaget.
2	Forslag til forordning vedr. prospekter (juridisk dokument, som virksomheder skal udarbejde, når de vil udbyde værdipapirer offentligt) mhp. at lempe de relaterede byrder for bl.a. SMV'er.	Vedtaget.
3	Forslag mhp. at fremme europæiske venturekapitalfonde og so- ciale iværksætterfonde (EuVECA/EuSEF)	Vedtaget.
4	EU-ramme for personlige pensionsprodukter (PEPP), mhp. at skabe et fælles europæisk pensionsopsparingsprodukt.	Politisk enighed.
5	EU-ramme for dækkede obligationer (bl.a. realkreditobligationer), mhp. at skabe en fælles ramme for dette finansielle produkt.	Politisk enighed.
6	Forslag til forordning vedr. crowdfunding -platforme, mhp. at skabe et indre marked for disse.	Forhandlingsmandat vedtaget i EP og i Rådet. Udestår færdiggørelse af trilogforhandlinger.
7	Forslag vedr. investeringsfonde , mhp. at fremme grænseoverskridende salg og markedsføring af disse.	Vedtaget.
8	Forslag vedr. fondsmæglerselskaber , mhp. bl.a. at sikre proportionalitet i disses kapitalkrav mv.	Politisk enighed.
9	Insolvens -forslag, mhp. at skabe en EU-ramme for før-konkurs procedurer (præventiv rekonstruktion), samt for entreprenørers adgang til gældssanering.	Politisk enighed.
10	Forslag til styrket adgang til børsnotering for SMV'er	Politisk enighed.
11	Forslag vedr. lovvalgsregler . Skal sikre klarhed om hvilket lands regler for ejerskab af aktiver, der gælder hvornår, når aktiver handles på tværs af grænser.	Forhandlingsmandat i EP. Ikke mandat i Rådet.
12	Revision af de europæiske finansielle tilsynsmyndigheder (ESA-review), mhp. bl.a. at revidere deres kompetencer.	Politisk enighed.
13	EMIR (CCP) Tilsyn forslag, til ændring i rammerne for tilsyn med CCP'er i EU.	Politisk enighed
Bæredygtig finansiering		
1	Regler for bl.a. lav-Co2 benchmarks , som kan bruges af finansielle aktører.	Politisk enighed
2	Regler for virksomheders offentliggørelse af information om bæredygtighed.	Politisk enighed
3	Forslag vedr. en taksonomi , som skal give en fælles definition af, hvad der er bæredygtigt.	Forhandlingsmandat i EP og i Rådet. Forhandles aktuelt i tri-log.
Andre forslag af relevans for CMU		
1	Fælles selskabsskattebase (CCTB) , mhp. bl.a. at indføre et fælles fradrag for egenkapitalfinansiering og dermed fremme denne finansieringsform.	Ikke enighed i Rådet.
2	CCP Afvikling , skal give en regelmæssig ramme for afvikling af centrale modparter (CCP'er).	Forhandlingsmandat i EP. Ikke mandat i Rådet.
3	EMIR (CCP) Refit , mindre tilpasninger i regelsættet for CCP'er.	Politisk enighed.

Anm.: CCP: Centrale modparter. EMIR: EU-regelsættet for CCP'er.

Kilde: Kommissionens meddelelse om fremskridt med CMU af 15. marts 2019 og egen tilvirkning.

Bilag 2 – Bilag til rådskonklusionerne

Bilaget til rådskonklusionerne opfordrer Kommissionen til at analysere og nærmere vurdere en række konkrete tiltag til fremme af CMU, hvoraf flere stemmer overens med anbefalingerne fra den fransk-tysk-nederlandske arbejdsgruppe. Forslagene grupperes efter overordnet formål. Der gives et prioriteret uddrag heraf nedenfor.

Sikre styrket adgang til gælds- og aktie-finansiering for europæiske virksomheder, særligt SMV'er. Nævnte tiltag vedrører bl.a. at sikre bedre adgang til information om SMV'er, herunder fx ved en revision af MIFID-II reglerne vedr. aflønning for analyser af SMV'er, samt ved mere tilgængelighed af sammenlignelig information om SMV'er, fx ved en fælles europæisk indgang til virksomhedsinformation inkl. for SMV'er. Derudover nævnes bl.a. en række tiltag som kunne reducere omkostningerne for adgang til finansiering for SMV'er, fx omkostninger for at få deres aktier optaget til handel på en børs eller lign.

Reduktion af strukturelle og juridiske barrierer for grænseoverskridende kapitalbevægelser. Eksisterende barrierer bør identificeres og vurderes og der bør identificeres tiltag til reduktion heraf, fx i form blød lovgivning (udveksling af bedste praksis o.l.) eller egentlig harmonisering, samt andre tiltag til at tilnærme og sikre effektiviteten af nationale regimer, særligt for insolvensret, selskabsret, værdipapirret og kildeskatsprocedurer. Grænseoverskridende kapitalbevægelser bør endvidere søges fremmet, fx ved at støtte etableringen af investeringsfonde der investerer på tværs af Europa, styrkede europæiske markeder for virksomhedsobligationer, styrket tilsynsmæssig konvergens og samarbejde mv.

Styrket deltagelse af detailinvestorer i kapitalmarkeder. Fx kunne landene styrke basisviden om finansiering i befolkningen (fx om renters-rente o.l.), sikre transparens og klar information på højt niveau, med fokus på de vigtigste elementer, reducere omkostninger ved deltagelse i kapitalmarkeder for detailinvestorer, fx ved at sikre god investeringsrådgivning til rimelig pris. Det bør overvejes om der bør indføres en ny kategori af investor mellem detailinvestor og professionel investor, med et målrettet investorbeskyttelsesregime.

Overgang til bæredygtige økonomier. Nævnte tiltag vedrører bl.a. måder at fremme udviklingen af grønne obligationer på nationalt og europæisk plan, styrkelse af virksomheders rapportering af bæredygtighed, samt et rammeværk for bæredygtigheds-ratings.

Teknologisk fremskridt og digitalisering. Nævnte tiltag vedrører bl.a. fremme af digital innovation i den finansielle sektor gennem bl.a. en teknologi-neutral lovgivning, måder at lette oplysnings- og rapporteringsbyrder gennem digitalisering, understøtte digitaliseringens potentiale til at fremme grænseoverskridende aktivitet på det finansielle område samt et sigte om global koordination vedr. kryptoaktiver.

Dagsordenspunkt 7: EU's handlingsplan for misligholdte lån (NPL)

KOM-dokument foreligger ikke

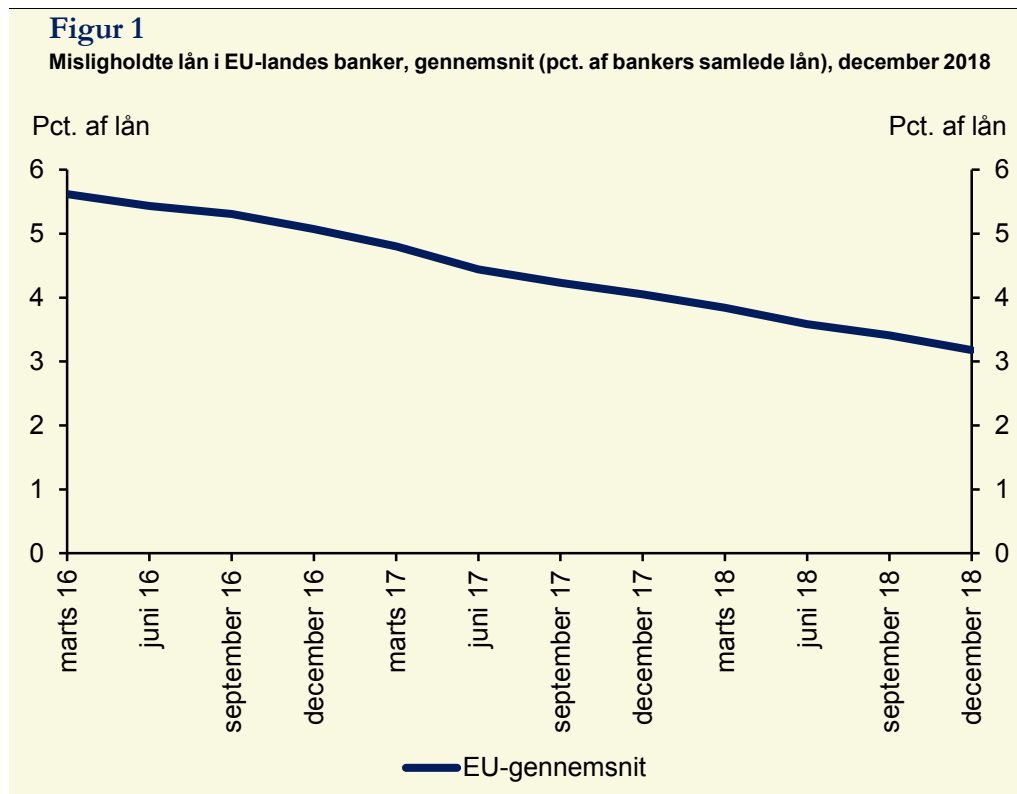
1. Resume

Rådet vedtog på ECOFIN 11. juli 2017 en handlingsplan for nedbringelse af misligholdte lån (NPL) i EU's kreditinstitutter (banker mv.). Siden er der i EU iværksat en lang række initiativer som opfølgning herpå. En høj mængde NPL i banker kan være et problem, bl.a. fordi det kan presse bankernes kapitalgrundlag og begrænse mulighederne for nye udlån, samt medføre tvivl om bankernes generelle sundhedstilstand og derved den finansielle stabilitet.

Kommissionen ventes på ECOFIN 5. december 2019 at give en status på implementeringen af handlingsplanen. Regeringen støtter handlingsplanen og gennemførelsen heraf og støtter generelt arbejdet med at reducere NPL og risici generelt i europæiske banker.

2. Baggrund

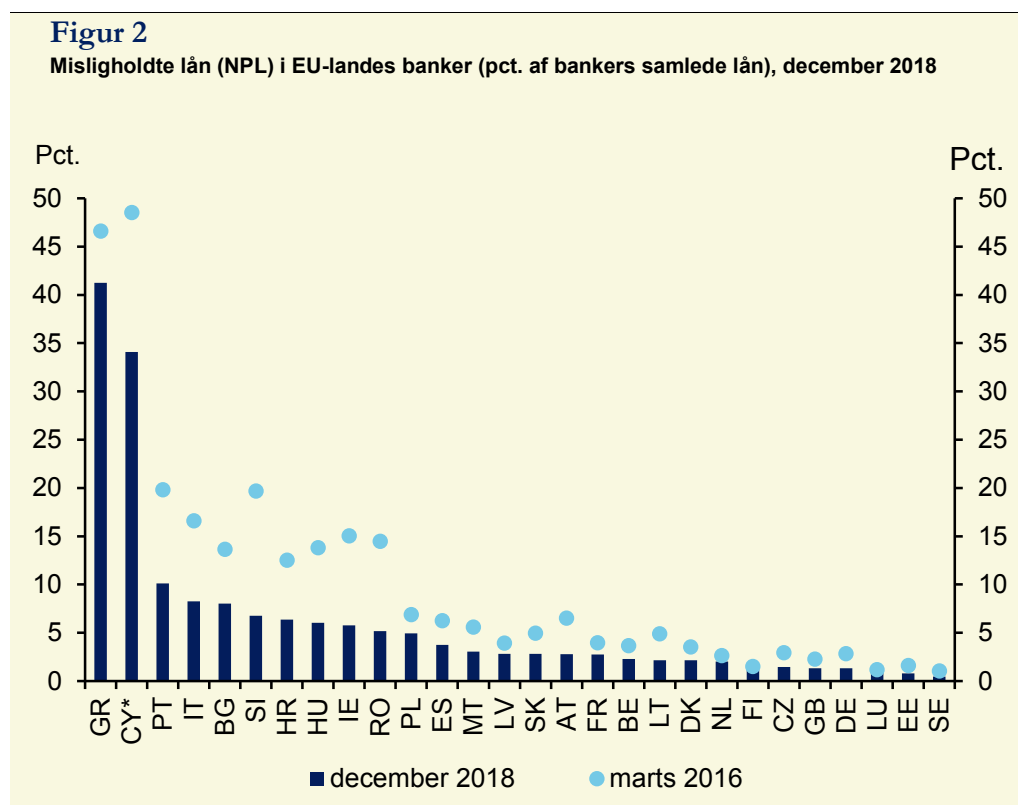
Europæiske banker har de senere år i lyset af krisen generelt været udfordret af betydelige mængder af misligholdte lån på deres balancer, NPL (*Non-Performing Loans*). Udviklingen i EU er dog de seneste år gået markant i den rigtige retning, med støt faldende niveauer af NPL, jf. figur 1.⁵ EU-gennemsnittet for bankers NPL (i pct. af samlede udlån) er således næsten halveret i perioden 2016-18.

⁵ Europæiske tilsynsmyndigheder betragter normalt et lån som misligholdt, når låntageren er mere end 90 dage forsinket med at betale et aftalt afdrag.

Kilde: Europæiske banktilsynsmyndighed, EBA.

I flere EU-lande er banker dog fortsat tynget af en høj andel af NPL, *jf. figur 2*. For stort set alle EU-lande gælder imidlertid, at andelen af bankers NPL er reduceret i perioden 2016-18.

Anm.: * For Cypem er tal for juni 2018 og ikke for december 2018.
Kilde: EBA.

En høj mængde NPL kan bl.a. presse bankers kapitalgrundlag og lægge en dæmper på nye udlån til virksomheder og husholdninger (både nationalt og internationalt) samt medføre tvivl om bankernes generelle sundhedstilstand og derved den finansielle stabilitet. Høje andele af NPL kan derved øge sandsynligheden for behov for intervention i banksektoren, fx afvikling af nødlidende banker.

Desuden kan høje andele af NPL gøre det sværere for centralbanker at styre prisudviklingen (inflationen) med deres pengepolitiske instrumenter, fordi svækkede banker i mindre grad reagerer på centralbankers renteændringer gennem ændringer i kreditgivningen. Derudover er den europæiske banksektor generelt integreret på tværs af hele EU. En stor mængde NPL er derfor både en national udfordring og en udfordring for hele EU.

ECOFIN vedtog 11. juli 2017 en handlingsplan for håndtering af udfordringer med NPL. Siden er der i EU iværksat en lang række initiativer som opfølgning på handlingsplanen. ECOFIN har senest i december 2018 fulgt op på handlingsplanen.

3. Formål og indhold

Kommissionen vil på ECOFIN 5. december 2019 give en status for implementeringen af Rådets NPL-handlingsplan. Handlingsplanen indebærer en indsats, som både skal nedbringe mængden af eksisterende NPL og forebygge opbygningen af nye NPL, særligt med tiltag på flg. områder:

- Styrket tilsyn gennem bedre tilsynsredskaber og øget fokus på NPL hos tilsynsmyndighederne samt yderligere vejledning til bankerne fsva. deres håndtering af NPL, fx ift. interne procedurer, hensættelser mm.
- Erfaringsdeling med og reformer af nationale insolvensregimer, herunder mhp. sikring af effektive og hurtige processer i tilfælde af konkurser, som fx kan understøtte adgangen til den underliggende sikkerhed til dækning af NPL,
- Styrkede sekundære markeder for NPL, således at mulighederne forbedres for, at banker kan videresælge NPL til andre banker/investorer, som bedre kan håndtere risikoen ved lånene og realisere værdien af lånene.
- Fokus på at understøtte restrukturering af banksektoren ved bl.a. at håndtere ikke-levedygtige banker, men uden konkrete tiltag i handlingsplanen.

Bilag 1 giver et overblik over de specifikke tiltag i handlingsplanen, samt den foreløbige opfølgning herpå.

Siden ECOFIN's seneste status for NPL-handlingsplanen på rådsmødet 4. december 2018 har Rådet og Europa-Parlamentet blandt andet opnået enighed om lovgivningsmæssige minimumskrav til hensættelser på nye nødlidende lån ifm. revisionen af kapitalkravsdirektivet og -forordningen.

Der er i marts 2019 også opnået enighed i Rådet om en del af et forslag til et direktiv om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere samt realisering af sikkerhedsstillelse (AECE), der handler om at skabe bedre vilkår for, at pengeinstitutter kan sælge misligholdte lån til tredjeparter mhp. servicering (via såkaldte sekundære markeder for NPL) samt etablere et værktøj til hurtigere realisering af sikkerhedsstillelse. Der er opnået en aftale i Rådet fsva. kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, mens AECE-delen forsat forhandles i Rådet.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Statusorienteringen har i sig selv ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Statusorienteringen har i sig selv ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Statusorienteringen har i sig selv ikke samfundsøkonomiske konsekvenser. En reduktion af de udestående mængder NPL og en forebyggelse af opbygning af nye høje NPL-niveauer kan medvirke til at mindske usikkerheden ift. den finansielle stabilitet, øge kreditgivningen til sunde formål og dermed bidrage til at understøtte en stærkere og mere stabil økonomisk aktivitet, primært i de lande, som er hårdest ramt af NPL-problemer, men også i mindre grad i andre EU-lande.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Statusorienteringen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser. En reduktion af de udestående mængder NPL kan medvirke til at skabe større tiltro til banksektoren og bedre adgang til kredit, primært i de lande som er hårdest ramt af NPL-problemer, men også i mindre grad i andre EU-lande.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at tage statusorienteringen til efterretning. EU-landene støtter generelt arbejdet med handlingsplanen og nedbringelse af NPL.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage statusorienteringen til efterretning. Regeringen støtter generelt Rådets handlingsplan, og støtter således relevante initiativer på EU-plan, der kan bidrage til at sikre, at der i hele EU er gode rammer for at håndtere de nuværende NPL-problemer, samt forebygge en eventuel fremtidig ophobning af NPL.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Rådets NPL-handlingsplan blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for vedtagelsen ifm. ECOFIN 11. juli 2017 samt senest forud for ECOFIN 4. december 2018, hvor der blev gjort samlet status for handlingsplanen.

Bilag 1

Opfølgning på de specifikke elementer i Rådets NPL-handlingsplan fra juli 2017, status maj 2019

Rådets handlingsplan, juli 2017

Status, maj 2019

Tilsyn

Kommissionen opfordres til i sommeren 2017 at give sin fortolkning af den relevante EU-lovgivning, bl.a. kapitalkravsdirektivet (CRD IV), fsva. tilsynsmyndighedernes beføjelser til at stille krav til bankers hensættelser på NPL (da der er uklarhed herom).

Kommissionen offentliggjorde 11. oktober 2017 en rapport om den foreløbige implementering af SSM, hvori Kommissionen giver sin fortolkning af den relevante EU-lovgivning for tilsynsmyndighederne, herunder lovgivning vedr. NPL.

Kommissionen opfordres til, i regi af revisionen af CRD IV og kapitalkravsforordningen (CRR), at overveje at stille forslag til lovgivningsmæssige minimumskrav til hensættelser på nye NPL.

Kommissionen stillede 14. marts 2018 forslag til en forordning, der indfører minimumskrav til den mængde kapital, som banker skal afsætte til at dække mulige tab vedr. NPL. Der blev opnået politisk enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet (EP) i februar 2019. Forordningen trådte i kraft medio april 2019.

SSM opfordres til, sammen med de nationale tilsynsmyndigheder, fra udgangen af 2018, at implementere en tilpasset version af de offentliggjorte NPL-vejledninger (for de største banker (SI'er) under SSM's direkte tilsyn) også for mindre banker (LSI) i bankunionen.

SSM har samarbejdet med EBA om færdiggørelse af retningslinjer vedr. NPL offentliggjort 31. oktober 2018 (se pkt. herunder). Retningslinjerne vil proportionalt også finde anvendelse for LSI'er.

EBA opfordres til, senest i sommeren 2018, at udsende vejledninger fsva. bankers håndtering af NPL samt deres udlånsstandarder, vedr. fx vurderinger af kreditværdighed, bankernes interne processer og transparens ifm. långivning osv. EBA's vejledning vil svare til SSM's (jf. ovenfor), men skal gælde for alle banker i hele EU.

EBA har 31. oktober 2018 offentliggjort vejledning til alle banker i EU fsva. håndteringen af NPL.

Det Europæiske Systemiske Risikoråd (ESRB) opfordres til, inden udgangen af 2018, at udvikle makroprudentielle tiltag til at forebygge systemisk opbygning af NPL i EU-landes banker.

En rådgivende ekspertkomité til ESRB offentliggjorde 1. oktober 2018 en teknisk rapport om en makroprudentiel tilgang til NPL. ESRB offentliggjorde i januar 2019 en rapport om makroprudentiel tilgang til NPL.

Insolvens

Kommissionen opfordres til inden udgangen af 2017 at offentliggøre detaljerede resultater af den igangværende benchmarking øvelse af EU-landenes insolvensregimer, samt at styrke fokus på insolvens-reformer i det europæiske semester.

Der pågår en benchmarking-øvelse af EU-landenes insolvensregimer. Resultaterne er ikke blevet offentliggjort endnu.

Kommissionen opfordres til at analysere muligheden for at forbedre beskyttelsen af sikrede kreditorer, dvs. kreditorer der har udstedt lån med sikkerhed.

Kommissionen stillede 14. marts 2018 forslag til et direktiv om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere samt realisering af sikkerhedsstillelse (AECE), der handler om at skabe bedre vilkår for, at pengeinstitutter kan sælge misligholdte lån til tredjeparter mhp. servicering samt etablere et værktøj til hurtigere realisering af sikkerhedsstillelser. Der er i marts 2019 opnået en aftale i Rådet fsva. kreditservicevirksomheder mv. Forslaget om realisering af sikkerhedsstillelse (AECE) forhandles fortsat i Rådet.

Kommissionen opfordres til senest i sommeren 2018 at udvikle en EU-tilgang til, hvordan man kan fjerne barrierer for at banker kan skille sig af med deres NPL, samt fjerne barrierer for at andre banker og ikke-banker (fx specialiserede investeringsfonde) derefter kan købe og eje disse NPL.

EU-landene opfordres til inden udgangen af 2018, at foretage gensidige evalueringer ('peer-review') af hinandens insolvensregimer.

Der pågår gensidige evalueringer af EU-landenes insolvensregimer.

Sekundære markeder for NPL

EBA opfordres til, inden udgangen af 2017, at vedtage vejledninger om, hvilke informationer, banker bør have til rådighed om deres lån, dvs. vejledninger om datakvalitet internt i bankerne.

EBA offentliggjorde 14. december 2017 vejledninger og skabeloner vedr. bankernes interne datakvalitet. EBA offentliggjorde en revideret version af vejledningerne i september 2018.

EBA og andre kompetente myndigheder opfordres til, inden udgangen af 2018, at implementere styrkede offentliggørelseskrav til banker ift. information om kvaliteten af deres aktiver, herunder deres misligholdte lån.

EBA offentliggjorde i december 2018 vejledning om styrkede krav til offentliggørelse af information vedr. NPL.

EBA, Den Europæiske Centralbank (ECB) og Kommissionen opfordres til, inden udgangen af 2017, at foreslå tiltag, der kan styrke data-infrastrukturen for sekundære markeder for NPL, herunder at overveje oprettelsen af såkaldte platforme, hvor der kan købes og sælges NPL.

EBA offentliggjorde 14. december 2017 en skabelon til bankerne, som de kan bruge til at redegøre for deres NPL til investorer mv. Det er et frivilligt redskab, som skal blive en markedsstandard for ensartet rapportering om NPL. EBA opdaterede skabelonen 12. september 2018. EBA, ECB og Kommissionen har iværksat et arbejde med at se på mulighederne for at udvikle NPL-handelsplatforme.

ECB har siden 2011 arbejdet på et stort projekt "Anacredit", om et datasæt, der skal indeholde detaljeret information om individuelle banklån i euroområdet. Dataindsamlingen er begyndt i september 2018.

ECB har siden 2011 arbejdet på et stort projekt "Anacredit", om et datasæt, der skal indeholde detaljeret information om individuelle banklån i euroområdet. Dataindsamlingen er begyndt i september 2018.

Kommissionen opfordres til, sammen med andre relevante EU-institutioner, inden udgangen af 2017, at udarbejde en skabelon med principper for "asset management companies" (AMC'er), i overensstemmelse med

Kommissionen offentliggjorde 14. marts 2018 en skabelon for, hvordan EU-landene kan indrette nationale AMC'er i overensstemmelse med BRRD og statsstøttereglerne.

statsstøttere reglerne og med den EU-lovgivningsmæssige ramme på området, herunder BRRD⁶ som, for at beskytte skatteborgerne, bl.a. begrænser myndighedernes muligheder for at indskyde offentlige midler i banker, som ikke er under afvikling, herunder gennem køb af dårlige lån.

Anm.: Grøn: Opnået, orange: pågår.

SSM: Den fælles tilsynsmekanisme, EBA: Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, ECB: Den Europæiske Centralbank.

Kilde: Kommissionen og egen tilvirkning.

---

⁶ BRRD (bankkrisedirektivet) foreskriver, at private kreditorer/aktionærer tager eventuelle tab, før der kan gives offentlig støtte ("bail-in").

Dagsordenspunkt 8: Revision af motorforsikringsdirektivet

KOM(2018)336

1. Resume

Kommissionen har 24. maj 2018 fremsat forslag om ændring af motorforsikringsdirektivet. Motorforsikringsdirektivet indebærer bl.a. krav om obligatorisk ansvarsforsikring for alle motorkøretøjer og fastlægger minimumskrav til forsikringsdækningen samt krav til EU-landene om at etablere garantifonde, der kan dække ulykker med uforsikrede køretøjer mv.

Formålet med revisionsforslaget er at forbedre beskyttelsen af ofre for ulykker forårsaget af motorkøretøjer, samt at fremme forsikringstagernes rettigheder i forbindelse med tegning af motorkøretøjsforsikringer. Forslaget skal også styrke bekæmpelsen af kørsel med uforsikrede motorkøretøjer.

Kommissionen foreslår overordnet fem ændringer i direktivet: 1) Præciseringer i direktivets anvendelsesområde, 2) Forhøjede mindstebeløb for de obligatoriske ansvarsforsikrings dækning, 3) EU-landene skal sikre erstatningsudbetalinger til skadelidte i tilfælde af, at skadevolders forsikrings selskab er konkurs. Det er det EU-land, hvor skadevolders forsikrings selskab har hjemsted, som ultimativt skal dække (et såkaldt hjemlands-princip), 4) Fastlæggelse af en standardiseret erklæring om skadeshistorik og forbud mod at forsikrings selskaberne foretager nationalitetsbaseret diskrimination og 5) EU-landene gives ret til, under en række betingelser, at kontrollere motorforsikringer på motorkøretøjer, der er indregistreret i et andet EU-land, så længe kontrollen ikke kræver, at køretøjet stoppes.

På baggrund af rådsarbejdsgruppeforhandlingerne foreligger nu et kompromisforslag, der på mange stræk fastholder Kommissionens forslag. Regeringen støtter generelt formålet med forslaget og støtter et kompromis på linje med det foreliggende forslag fra formandskabet.

2. Baggrund

Motorforsikringsdirektivet⁷ har til formål at sikre beskyttelsen af personer, der har bopæl i EU, og som bliver ofre for ulykker forårsaget af motorkøretøjer i EU. Direktivet skal endvidere lette den frie bevægelighed for motorkøretøjer i EU. I henhold til direktivet er personer, der har tegnet en obligatorisk motorkøretøjsforsikring i ét EU-land, således forsikringsdækket i forbindelse med kørsel i hele EU. Endelig bekæmper direktivet kørsel med uforsikrede motorkøretøjer. Motorforsikringsdirektivet indebærer bl.a. krav om obligatorisk ansvarsforsikring for alle motorkøretøjer og fastlægger minimumskrav til forsikringsdækningen samt krav til EU-landene om at etablere nationale garantifonde, der kan dække ulykker med uforsikrede og ukendte køretøjer.

Kommissionen har 24. maj 2018 fremsat forslag til ændring af motorforsikringsdirektivet. Forslaget følger op på en evaluering af motorforsikringsdirektivet, som

---

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse erstattede et første direktiv om ansvarsforsikring for motorkøretøjer fra 1972, med efterfølgende ændringer ad flere omgange.

Kommissionen har gennemført som led i Kommissionens REFIT-program, der sigter efter en mere enkel og effektiv regulering. I tråd hermed foreslås ikke grundlæggende ændringer i direktivets kernekrav, men en række mindre ændringer, der forbedrer de centrale elementer i direktivet.

Forslaget indgår som led i Kommissionens handlingsplan fremlagt i marts 2017 om styrkelse af det indre marked for finansielle tjenesteydelser til forbrugere.⁸

Direktivforslaget er fremsat med hjemmel i art. 114 i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsområde (TEUF). Forslaget skal forhandles mellem Rådet og Europa-Parlamentet (Parlamentet) i den almindelige lovgivningsprocedure, jf. artikel 294 TEUF.

3. Formål og indhold

Formålet med revisionsforslaget er at forbedre beskyttelsen af ofre for ulykker forårsaget af motorkøretøjer, herunder i tilfælde af forsikringsselskabers konkurs, og fremme forsikringstagernes rettigheder i forbindelse med tegning af motorkøretøjsforsikringer. Herudover skal forslaget styrke bekæmpelsen af kørsel med uforsikrede motorkøretøjer.

Nedenfor gives et prioriteret uddrag af sagen. Der henvises til grund- og nærhedsnotat om forslaget, oversendt til Folketingets Europaudvalg 21. juni 2018 for en uddybende gennemgang af Kommissionens forslag.

Kommissionen foreslår fem ændringer i motorforsikringsdirektivet, som vedrører:

1. Ændring af definitionen af færdsel med køretøj (anvendelsesområdet)
2. Forhøjede minimumserstatningsbeløb
3. Beskyttelse af skadelidte i tilfælde, hvor skadevolders forsikringsselskab erklæres konkurs
4. Anvendelse af skadeshistorik i forbindelse med et forsikringstilbud
5. Bekæmpelse af kørsel med uforsikrede køretøjer

Ændringerne skal generelt implementeres to år efter direktivrevisionens vedtagelse. De nye bestemmelser skal evalueres efter senest syv år.

1. Ændring af definition af færdsel med køretøj (anvendelsesområdet)

Kommissionen foreslår, at der indføres en definition i direktivet af ”færdsel med køretøj” for at indarbejde den præcisering af direktivets anvendelsesområde, som Den Europæiske Unions Domstol har fastlagt i en række sager⁹. Formålet er at

---

⁸ KOM(2017)139 - Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget Handlingsplan for finansielle tjenesteydelser til forbrugere: bedre produkter, større udvalg.

⁹ C-162/13 (Vnuk) af 14. september 2014, sag C-514/16 (Rodrigues de Antrade) af 28. november 2017 og sag C-334/16 (Torreiro) af 20. december 2017.

skabe klarhed med hensyn til direktivets anvendelsesområde og dermed sikre ensartet gennemførelse af retspraksis i national lovgivning. Rådets kompromis indebærer en mindre justering af den af Kommissionen foreslåede definition¹⁰.

Rådets kompromisforslag giver endvidere som noget nyt EU-landene mulighed for at beslutte, at direktivet ikke skal finde anvendelse for så vidt angår motorsportsaktiviteter, herunder motorløb, træning mv. EU-landene skal dog sikre, at motorsportsarrangøren eller andre parter har tegnet en alternativ forsikring, der dækker skader i forbindelse med aktiviteten.

Rådets kompromisforslag indebærer desuden, at små (lette) motoriserede køretøjer, herunder el-løbehjul og el-cykler, ikke skal være omfattet af direktivet.¹¹ I kompromisforslaget er indsat en definition af køretøjer, som bestemmes ud fra køretøjets drivkraft (alene mekanisk drevet), samt nogle grænser, såsom køretøjets maksimalhastighed og køretøjets vægt. Definitionen indebærer, at motorkøretøjer, der falder under disse grænser, ikke vil være omfattet af direktivets forsikringspligt.

Idet direktivets regler om forsikringspligt er minimumsbeskyttende, kan et EU-land nationalt vælge at fastsætte forsikringspligt for små (lette) motoriserede køretøjer under de definerede grænser, men er ikke forpligtet hertil. Derimod er alle EU-lande forpligtet til at fastsætte forsikringspligt for køretøjer over grænserne, idet disse er omfattet af direktivet.

Endelig præciserer Rådets kompromisforslag eksplicit, at EU-landene har mulighed for at undlade at pålægge forsikringspligt på køretøjer, som ikke er registrerede, så længe den nationale garantifond dækker eventuelle skader forårsaget af uregistrerede køretøjer.

2. Forhøjede minimumserstatningsbeløb

Motorforsikringsdirektivet fastsætter mindstebeløb for de obligatoriske ansvarsforsikringsers dækning. Mindstedækningsbeløbet betyder, at ansvarsforsikringen, i tilfælde af en ulykke, mindst skal dække skader op til det angivne beløb. EU-landene

---

¹⁰ Kommissionen har foreslået, at definere "færdsel med køretøj" som: "færdsel med et sådant køretøj, der normalt er bestemt til at tjene som transportmiddel, som er i overensstemmelse med det nævnte køretøjs almindelige brug, uanset køretøjets karakteristika og uanset det terræn, hvorpå motorkøretøjet anvendes, og uanset om det er stationært eller i bevægelse."

I Rådets kompromisforslag defineres færdsel med køretøj som: "færdsel med et sådant køretøj, der tjener som transportmiddel på land, som på tidspunktet for uheldet er i overensstemmelse med nævnte køretøjs almindelige brug, uanset køretøjets karakteristika og uanset det terræn, hvorpå motorkøretøjet anvendes, og uanset om det er stationært eller i bevægelse."

Baggrunden for Kommissionens foreslåede ændring er, at der bl.a. har været tvivl om, hvorvidt køretøjer der alene har været brugt som strømkilde for andre maskiner er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Med Rådets ændring bliver køretøjets funktion på tidspunktet for uheldet gjort afgørende for, om et køretøj er omfattet af direktivets anvendelsesområde og skal have en ansvarsforsikring.

¹¹ Det gældende direktiv indebærer, at disse køretøjer i udgangspunktet er omfattet af direktivet og forsikringspligten. EU-landene kan dog under visse betingelser, undtage små lette motoriserede køretøjer.

kan i national lovgivning fastsætte højere mindstedækningsbeløb¹². Kommissionen foreslår, at forhøje de gældende mindstebeløb.

For personskade forhøjes beløbene fra 5 mio. euro (ca. 37,5 mio. kr.) til 6,07 mio. euro pr. uheld (ca. 45,2 mio. kr.), uanset antallet af skadelidte, og fra 1 mio. euro (ca. 7,5 mio. kr.) til 1,22 mio. euro (ca. 9,1 mio. DKK) pr. skadelidt.

For tingsskade (skade på andet end personer) forhøjes mindstedækningsbeløbet fra 1 mio. euro (ca. 7,5 mio. kr.) til 1,22 mio. euro (ca. 9,1 mio. kr.), uanset antallet af skadelidte involveret i ulykken¹³.

Beløbene justeres i henhold til forslaget hvert femte år i overensstemmelse med det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/792. Kommissionen tillægges med forslaget beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på justering af mindstedækningsbeløbene hvert femte år i overensstemmelse med udviklingen i HICP.

Rådets kompromisforslag ændrer ikke på Kommissionens forslag på dette punkt.

3. Beskyttelse af skadelidte i tilfælde, hvor skadevolders forsikringsselskab erklæres konkurs
I det gældende motorforsikringsdirektiv er EU-landene forpligtet til at oprette eller godkende et organ, der skal erstatte skader, der forvoldes af et motorkøretøj, der ikke har en lovpligtig motoransvarsforsikring, eller et ukendt motorkøretøj.

Motorforsikringsdirektivet indeholder dog ikke i dag krav om, at EU-landene skal sikre udbetaling af skadeserstatninger, hvis skadevolders forsikringsselskab erklæres konkurs. Der er således i dag en risiko for, at ofre for ulykker forårsaget af motorkøretøjer efterlades uden compensation, hvis det forsikringsselskab, hvor skadevolder har sin motoransvarsforsikring, går konkurs.

Kommissionen foreslår, at alle EU-lande skal etablere en instans (typisk en garanti-fond), der skal håndtere erstatningsudbetalinger til skadelidte i tilfælde af, at skadevolders forsikringsselskab er konkurs. Det kan fx være samme organ, som er oprettet til at erstatte de skader uforsikrede eller ukendte motorkøretøjer har forvoldt.

Det er instansen i det land, hvor skadelidte har bopæl, der i første omgang skal udbetale erstatningen. Dette skal ifølge Kommissionens forslag ske inden for to måneder. Instansen kan efterfølgende få refunderet det beløb, der er udbetalt til skadelidte, fra den instans, hvor skadevolders forsikringsselskab har hjemsted.

---

¹² På nuværende tidspunkt har 13 EU-lande pga. forskellige overgangsordninger lavere mindstedækningsbeløb end de, der fremgår af det gældende direktiv (Danmark er ikke heriblandt). Der vil ikke være landespecifikke overgangsordninger for de nye mindstedækningsbeløb.

¹³ En skadelidt er i erstatningsretlig sammenhæng den person, der har lidt skade – hvad enten der er tale om personskade eller skade på den pågældendes ejendele.

Det betyder, at det ultimativt er forsikringsselskabets hjemlands instans, der skal dække forsikringsselskabets forpligtelser i tilfælde af konkurs, herunder også for forpligtelser til erstatningsudbetalinger til skadelidte i andre EU-lande (det såkaldte ”hjemlands-princip”).

Størrelsen på erstatningsudbetalingen i tilfælde af konkurs følger ifølge Kommissionens forslag de dækningsbeløb, der er fastsat i lovgivningen i forsikringstagerens hjemland. Imidlertid vil refusionen til den nationale instans, der har udbetalt erstatningen, afspejle beløbene i direktivet og national lovgivning i forsikringsselskabets hjemland. I lande som Danmark, hvor minimumsbeløbene således er højere end fastsat i direktivet, ville en dansk instans såsom Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM) kunne risikere ikke at få fuld refusion for den udbetalte erstatning til et dansk offer for en ulykke, hvor skadevolderen og dennes konkursramte forsikringsselskab er fra et andet EU/EØS-land.

Rådets kompromisforslag fastholder generelt Kommissionens forslag på dette område, men med to justeringer:

For det første forlænger kompromisforslaget tidsfristen for behandling og udbetaling af erstatning til skadelidte fra to til tre måneder. Det er i overensstemmelse med den frist, der er i dag er fastsat for skadesbehandlingen i den danske Garantifond for skadesforsikringsselskaber.

For det andet gør kompromisforslaget, at EU-landenes instanser skal refundere den fulde erstatningsudbetaling, når de refunderer andre EU-landes instansers udlæg for erstatningsudbetalinger i tilfælde af konkurser. Det har betydning for lande som Danmark og andre EU-lande, der i national lovgivning har fastsat højere minimumserstatningsbeløb. Når den danske garantifond el. lign., der i første omgang udbetaler erstatningen i tilfælde af konkurs i skadevolderens forsikringsselskab i henhold til de danske minimumserstatningsbeløb, så vil garantifonden el. lign. således få fuld refusion fra forsikringsselskabets hjemland.

4. Anvendelse af skadeshistorik i forbindelse med et forsikringstilbud

For at lette adgangen til at skifte forsikringsudbyder er der i det gældende motorforsikringsdirektiv krav om, at EU-landene skal sikre, at forsikringstagerne har ret til at få en erklæring fra sit forsikringsselskab med dokumentation for forsikringstagerens skadeshistorik de seneste fem år. Forsikringstagers skadeshistorik kan typisk have betydning for fastsættelse af forsikringspræmiens størrelse. Motorforsikringsdirektivet stiller dog ikke krav om, at forsikringsselskaberne skal tage hensyn til skadeshistorikken, når de fastsætter præmien i et forsikringstilbud.

For at gøre det lettere for forsikringsselskaberne at anerkende og anvende skadeshistorikken, foreslår Kommissionen, at der udformes en standardiseret erklæring om skadeshistorik, som er ens for hele EU og at Kommissionen bemyndiges til at udstede en implementerende retsakt, der nærmere skal specificere indhold og form på erklæringen. Den implementerende retsakt vil være direkte gældende i alle EU-

landene, hvilket vil sige, at alle forsikringsselskaber i EU efter vedtagelse af den implementerende retsakt vil skulle udstede erklæringer om skadeshistorik i henhold til den implementerende retsakts krav om form og indhold.

Herudover foreslår Kommissionen, at EU-landene skal sikre, at forsikringsselskaberne tager højde for forsikringstagerens skadeshistorie på samme vis i præmiebe-
regningen, uanset om forsikringstagerens tidligere skadeshistorik er opgjort af et forsikringsselskab i et andet EU-land. EU-landene skal også sikre, at forsikringsselskaberne ikke diskriminerer eller tillægger gebyr på præmien på grund af nationalitet eller udelukkende på grund af tidligere bopælsland. Forslaget indeholder endvidere krav om, at forsikringsselskaberne skal offentliggøre deres respektive politik for anvendelse af skadeshistorik ved fastsættelse af præmier.

Det skal sikre, at forsikringsselskaberne behandler erklæringer om skadeshistorik udstedt af et forsikringsselskab i et andet EU-land på samme måde som dem, der er udstedt i hjemlandet. Det skal endvidere sikre, at borgere, som køber forsikring i et andet EU-land, kan drage de samme fordele af en evt. fordelagtig skadeshistorik i forhold til præmiefastsættelsen, som de borgere der bor i forsikringsselskabets hjemland.

Rådets kompromisforslag specificerer, at Kommissionens bemyndigelse til at udstede en implementerende retsakt begrænses til at fastsætte et *minimum* af oplysninger, erklæringen om skadeshistorik skal indeholde.

Rådets kompromisforslag indebærer desuden, at forsikringsselskaber kun vil skulle offentliggøre et ”generelt overblik” over deres politik for anvendelse af skadeshistorik ved fastsættelse af præmier, snarere end selve politikken herfor. Dette er ud fra hensynet til at beskytte forretningssensitiv information.

5. Bekæmpelse af kørsel med uforsikrede køretøjer

Med det gældende motorforsikringsdirektiv skal EU-landene sikre, at køretøjer, der er hjemmehørende i det pågældende land, er dækket af en ansvarsforsikring. I henhold til direktivet kan EU-landene udføre systematiske kontroller af ansvarsforsikringer på motorkøretøjer, etablere vejkontrol og indføre passende straf for ejere af uforsikrede køretøjer. Kontroller må kun foretages på EU-landets eget område. Al systematisk forsikringskontrol på motorkøretøjer fra et andet EU-land, herunder også kontrol, hvor motorkøretøjerne ikke behøver at blive stoppet, er i henhold til direktivet ulovligt, da det begrænser køretøjernes frie bevægelighed i EU.

Da den teknologiske udvikling muliggør gennemførelse af kontrol uden at stoppe køretøjerne (fx teknologi, der kan genkende nummerplader), foreslår Kommissionen, at EU-landene gives ret til at kontrollere motorforsikringer på motorkøretøjer, der er indregistreret i et andet EU-land, så længe kontrollen ikke kræver, at køretøjet stoppes. Det er desuden et krav, at kontrollen er en del af et *generelt* nationalt kontrolsystem og ikke er målrettet motorkøretøjer fra andre lande. Endvidere skal kon-

trollen være nødvendig, og den skal gennemføres proportionalt og ikke-diskriminerende. Denne ekstra mulighed for at gennemføre kontroller skal styrke EU-landenes mulighed for at bekæmpe kørsel med uforsikrede køretøjer på deres territorium.

Rådets kompromisforslag fastholder Kommissionens forslag på dette punkt.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet 1. behandlede direktivforslaget på plenarforsamlingen 13. februar 2019. Europa-Parlamentets holdning til sagen er generelt på linje med Rådets kompromisforslag, herunder at der er behov for en præcisering af anvendelsesområdet, og at små (lette) motoriserede køretøjer ikke bør være omfattet af direktivets forsikringspligt. Endvidere ligger Europa-Parlamentets holdning på linje med Rådets kompromisforslag i forhold til de nye bestemmelser, der sikrer beskyttelse af skadelidte i tilfælde, hvor skadevolders forsikringsselskab erklæres konkurs.

Europa-Parlamentet støtter forslaget om, at det skal sikres, at der ved anvendelse af skadeshistorik i forbindelse med et forsikringstilbud ikke sker diskrimination af nogle borgere. Ved 1. behandlingen af direktivforslaget har Europa-Parlamentet dog foreslået, at der indføres et yderligere krav om, at EU-landene skal sikre, at forbrugerne har gratis adgang til minimum ét offentligt certificeret og uafhængigt prissammenligningsværktøj, der sætter dem i stand til at sammenligne og vurdere generelle priser på motoransvarsforsikringer. Som en del af Europa-Parlamentets forslag, så vil forsikringsselskaberne blive pålagt at indberette alle påkrævede oplysninger til de nationale myndigheder, der kræves for at oprette et sådant værktøj.

Endelig støtter Europa-Parlamentet, at EU-landene skal gives en styrket mulighed for bekæmpe kørsel med uforsikrede køretøjer. Europa-Parlamentet har dog foreslået mindre ændringer til bestemmelserne for de EU-lande, der vælger at indføre systematisk national kontrol og i den forbindelse skal have adgang til oplysninger fra andre EU-lande om deres borgeres forsikringer. Europa-Parlamentet foreslår, at for at et sådant system kan fungere, er der behov for udveksling af oplysninger mellem EU-landene for at tillade kontrol af motorkøretøjsforsikring, selv om et køretøj er indregistreret i et andet EU-land. Denne udveksling af oplysninger foreslås baseret på det eksisterende Eucaris-system (European Car and Driving License Information System) i henhold til gældende lovgivning.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at hensigten med forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af EU-landene, hvis de handler uafhængigt af hinanden, da det ville føre til forskellige initiativer på nationalt niveau og ikke i tilstrækkelig grad sikre fuld compensation af skadelidte og sikre en lige fordeling af risiko mellem EU-landene.

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det vurderes at være væsentligt at sikre en ensartet minimumsbeskyttelse af

skadelidte i hele EU. Hertil anses kompensation af skadelidte i trafikuheld i grænseoverskridende tilfælde for at være et væsentligt forhold, hvor der er behov for ensartede regler til at sikre det indre markeds funktion.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Motorforsikringsdirektivet er primært implementeret i dansk ret ved færdselsloven. Forslagene forventes at give anledning til mindre ændringer af færdselsloven og potentielt lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber samt lov om registrering af motorkøretøjer.

Transport- og Boligministeriet har udpeget DFIM som det organ i Danmark, der skal erstatte skader, der forvoldes af et køretøj, der ikke er dækket af en obligatorisk ansvarsforsikring eller af et ukendt køretøj. Foreningens medlemmer er alle forsikringsselskaber, som tegner ansvarsforsikringer i Danmark for motorkøretøjer indregistreret i Danmark.

Forsikringsselskaber med hjemsted i et andet EU-land, som via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed tegner motoransvarsforsikringer i Danmark, skal være medlem af DFIM. De forsikringsselskaber med hjemsted i et andet EU-land, som via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed tegner motoransvarsforsikringer i Danmark, skal endvidere udpege en skadesrepræsentant i Danmark. Repræsentanten har beføjelse til at indsamle alle nødvendige oplysninger i forbindelse med krav og til at repræsentere forsikringsselskabet over for skadelidte personer, der kan gøre krav gældende, herunder med hensyn til betaling af sådanne krav. DFIM indtræder i sager, hvor skadevolders forsikringsselskab ikke har udpeget en skaderepræsentant i Danmark.

1. Ændring af direktivets anvendelsesområde

Reglerne om pligt til at tegne ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer findes i færdselsloven. Disse regler finder kun anvendelse, hvis kørslen finder sted på et område, der er omfattet af færdselslovens anvendelsesområde. Færdselsloven har et meget bredt anvendelsesområde, der afgøres ud fra en konkret vurdering af de faktiske forhold, hvorfor den foreslåede ændring af direktivets anvendelsesområde formentlig ikke nødvendiggør ændringer af færdselsloven. Dog knytter der sig fortolkningstvivl i forhold til begrebet ”transportmiddel” i den foreslåede direktivændring. Fx giver det anledning til tvivl, hvorvidt køretøjer (herunder motorredskaber), der anvendes som arbejdsredskaber inden for et lukket område uden adgang for almindelig færdsel, efter direktivændringen vil skulle anses som et transportmiddel, og om disse i så fald kan undtages. Regeringen vil under forhandlingerne af direktivet fortsat søge at få afklaret fortolkningstvivlen vedrørende begrebet ”transportmiddel”.

For så vidt angår forsikringspligt for små (lette) motoriserede køretøjer er der efter de gældende danske regler forsikringspligt for såkaldte speed pedelec (hurtig el-cykel) og for motoriserede løbehjul, der udlejes. Der er derimod ikke forsikringspligt

for almindelige el-cykler, private motoriserede løbehjul, motoriserede skateboards og andre selvbalerende køretøjer. Reglerne vil umiddelbart kunne opretholdes.

Hvis et motordrevet køretøj tages i brug på færdselslovens område i Danmark er der som udgangspunkt forsikringspligt, uanset om køretøjet er registreret. DFIM skal dog dække skader forårsaget af uforsikrede køretøjer, også hvis ulykken sker på et tidspunkt, hvor køretøjet ikke er registreret. Dette vil kunne opretholdes.

2. *Forhøjede minimumserstatningsbeløb*

Færdselslovens § 105, stk. 2, fastsætter mindstedækningsbeløbene for den lovpligtige motoransvarsforsikring. Det følger endvidere af færdselsloven § 105, stk. 3, at beløbene reguleres hvert år 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Transport-, bygnings- og boligministeren kan foretage yderligere regulering af de nævnte beløb. Ministeren bekendtgør hvert år, hvilke reguleringer, der skal finde sted.

De i færdselslovens gældende mindstedækningsbeløb er på nuværende tidspunkt 124 mio. kr. for personskade eller tab af forsørger og op til 25 mio. kr. for tingskade for den forårsagede skade ved en enkelt begivenhed, jf. bekendtgørelse nr. 1276 af 13. november 2018 om regulering af forsikringsdækningsbeløb i henhold til færdselsloven. Færdselslovens nugældende mindstedækningsbeløb for lovpligtig motoransvarsforsikring er således væsentligt højere end de mindstedækningsbeløb, som foreslås i direktivet.

Den danske reguleringsmekanisme for opjustering af mindstedækningen er dog anderledes end den, der foreslås i direktivet. Hvis udviklingen i det europæiske forbrugerprisindeks imod forventning på sigt vil føre til en højere mindstedækningsbeløb efter direktivet end efter dansk ret, er der imidlertid allerede i den gældende færdselslov § 105, stk. 3, hjemmel til administrativt at forhøje reguleringen.

3. *Beskyttelse af skadelidte i tilfælde, hvor skadevolders forsikringsselskab erklæres konkurs*

I Danmark er der oprettet en Garantifond for skadesforsikringsselskaber (Garantifonden), der dækker erstatningskrav fra tredjemænd¹⁴, der er sikret mod person- eller tingskade ifølge motoransvarsforsikringen. I dag dækker Garantifonden alle skadesforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive virksomhed som forsikringsselskab. Fra 1. januar 2019 er det blevet lovpligtigt for alle forsikringsselskaber med hjemsted i et andet EU-land, som via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed tegner forsikringer i Danmark, dvs. involverende en forsikringstager der er beboende i Danmark, at være medlem af Garantifonden.

---

¹⁴ Tredjemand er et juridisk udtryk for den, der står uden for et aftaleforhold men stadig begunstiges af aftalen. I motoransvarsforsikringer er aftaleparterne i den enkelte forsikringsaftale forsikringsselskabet på den ene side og forsikringstageren (borgeren) på den anden side. Tredjemand vil være den person, der er berettiget til erstatning på baggrund af den skade, som forsikringstageren har forvoldt. Det kan fx være en person, der er kommet til skade i et trafikuheld, som forsikringstageren var skyld i (og derfor har ansvaret for).

Garantifonden dækker således erstatninger for alle skadesforsikringer tegnet i Danmark, dvs. involverende en forsikringstager der er beboende i Danmark, i tilfælde af konkurs, uanset om der er tale om et dansk forsikrings-selskab eller et forsikrings-selskab, der er hjemmehørende i et andet EU/EØS-land. Udbetalinger fra Fonden skal ske snarest muligt og senest tre måneder efter anmeldelse af kravet til Fonden.

Garantifondens dækningsområde er fra 1. januar 2019 blevet ændret, således at Garantifonden nu kun dækker og udbetaler erstatning for forsikringer, der er tegnet i Danmark, dvs. involverende en forsikringstager der er beboende i Danmark¹⁵. Det betyder i praksis, at Garantifonden *ikke* dækker i tilfælde af konkurs i danske forsikrings-selskaber for de motoransvarsforsikringer, som forsikrings-selskaberne har tegnet med forsikringstagere (borgere) i andre EU-lande, da disse forsikringer ikke er tegnet ”i Danmark”. Garantifondens dækningsområde er på denne måde organiseret efter ”værtlands-princippet”, hvilket afspejler, at alle forsikringer tegnet i det enkelte ”værtland” (dvs. Danmark) er dækket for forsikringstageren, uanset hvor forsikrings-selskabet er hjemmehørende. Værtlands-princippet sikrer således dækning på baggrund af forsikringstagerens hjemland. Det er i modsætning til det ”hjemlands-princip”, der indgår i direktivforslaget, hvor dækning i tilfælde af konkurs altid pålægges forsikringsselskabets hjemland.

Det følger dog af en række bilaterale aftaler, der er indgået imellem Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM) og andre ”grøntkortbureauer” i andre EU/EØS-lande, at DFIM alligevel dækker for danske forsikrings-selskabers forpligtelser i andre lande i tilfælde af konkurs hos det danske forsikrings-selskaber (*hvis* landenes grøntkortkontorer har underskrevet de bilaterale aftaler). Dvs. i den situation hvor et dansk forsikrings-selskab har tegnet en motoransvarsforsikringer i de omfattede lande. DFIM refunderes i disse situationer i dag ikke af garantifonden.

Efter Rådets kompromisforslag, vil det (som det i praksis generelt er tilfældet i dag pga. de bilaterale aftaler) være DFIM, der vil dække for danske forsikrings-selskabers dækningsberettigede skader for motoransvarsforsikringer tegnet i udlandet i tilfælde af forsikrings-selskabets konkurs. Der vil skulle foretages en ændring af dansk ret for at implementere direktivets forpligtelse til at sikre dækningen af danske forsikrings-selskabers forpligtelser på motoransvarsforsikringer i andre EU/EØS-lande i tilfælde af konkurs, idet DFIM’s forpligtelser i dag er baseret på bilaterale aftaler. Denne ændring vil således kunne ske ved en ændring af Færdselsloven, der fastlægger DFIM’s nuværende praksis i henhold til de bilaterale aftaler som dansk ret, så-

---

¹⁵ Formelt set skal forsikringen være tegnet i Danmark *og* dække risici i Danmark. ”Risici i Danmark” favner dog relativt bredt. Rent juridisk er der således tale om risici ”i Danmark” uanset om køretøjet på skadestidspunktet opholder sig i Danmark eller ej. Det er derfor i den forbindelse uden betydning, om skaden på motorkøretøjet opstår uden for Danmark, eller om motorkøretøjet forvolder skade på tredjemand i udlandet. Her vil forsikringstager, sikrede og eventuelle skadelidte tredjemand i udlandet være dækket af Garantifonden i det omfang, at skaden er dækningsberettiget i henhold til forsikringsaftalen.

ledes at DFIM's dækningsområde generelt fastlægges til at omfatte danske forsikringsselskabers forpligtelser for motoransvarsforsikringer tegnet i andre EU/EØS-lande i tilfælde af konkurs.

4. Anvendelse af skadeshistorik i forbindelse med et forsikringstilbud

Transport- og Boligministeriet har udpeget DFIM som informationskontor, som udveksler forsikringsoplysninger på motorkøretøjer – både til udenlandske informationskontorer, som beder om forsikringsoplysninger på danske motorkøretøjer, og til danske forsikringsselskaber, som beder om forsikringsoplysninger på udenlandske motorkøretøjer.

Endvidere foreligger der et gensidigt anerkendt aftalegrundlag for forsikringsselskaberne imellem, herunder anvendelse af en IT-plattform (EDI), hvor selskaberne kan kommunikere med hinanden og udveksle informationer, herunder udveksling af skadeshistorik og andre oplysninger til brug for selskabernes sagsbehandling.

De fælles krav til indhold og form af skadehistorikoplysninger vil være direkte gældende, og forudsætter således ikke som udgangspunkt lovgivningsændringer.

Der vil muligvis skulle foretages ændringer i dansk lovgivning, der regulerer forsikringsselskaberne, således at danske forsikringsselskaber pålægges at tage højde for skadeshistorik i præmieberegningerne på samme vis, uanset hvilke land erklæringen om skadeshistorik er fra, samt en forpligtelse til at offentliggøre et ”generelt overblik” over deres politikker for beregning af præmier på baggrund af skadeshistorik.

5. Bekæmpelse af kørsel med uforsikrede køretøjer

Danmark vil med revisionen have mulighed for at indføre et generelt kontrolsystem for motorforsikringer på motorkøretøjer, så længe kontrollen ikke kræver, at køretøjer stoppes, og forudsat at kontrollen gennemføres proportionalt og ikke-diskriminerende. Der vil skulle foretages en ændring af lov om registrering af køretøjer, hvis der skal gives adgang til, at danske myndigheder kan udveksle oplysninger med andre medlemslande om forsikring af køretøjer.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes ikke at medføre nævneværdige statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget kan medføre positive samfundsøkonomiske konsekvenser i det omfang usikkerheder om dækning ved forsikringsselskabers konkurs reduceres, og i det omfang forslaget i øvrigt styrker forbrugernes stilling samt bidrager til at mindske omfanget af kørsel med uforsikrede køretøjer.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det vurderes, at forslaget kan medføre administrative konsekvenser for forsikrings-selskaberne, idet der foreslås indført krav om deling af skadshistorik på standardiserede skabeloner. Der er allerede i dag et aftalegrundlag for forsikrings-selskaberne imellem om anvendelse af en IT-plattform (EDI), hvor forsikrings-selskaberne kan udveksle informationer, herunder udveksling af skadshistorik og andre oplysninger til brug for selskabernes sagsbehandling. Der sker derfor allerede i dag en udveksling af en lang række oplysninger mellem selskaberne i forhold til skadshistorik.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har haft direktivforslaget i høring. TER vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere. TER vil ifm. implementering af direktivet foretage nærmere vurdering af de administrative konsekvenser.

8. Høring

Forslagene har været i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger 8. juni 2018. Der henvises til grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 21. juni 2018 for en nærmere gennemgang af høringssvarene.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

For så vidt angår direktivets anvendelsesområde har der generelt været udtrykt opbakning til en præcisering heraf. Der har dog været stor uenighed blandt EU-landene om, hvordan anvendelsesområdet skal defineres, og der har været foreslået forskellige løsningsmodeller, som fortsat er genstand for drøftelser.

Der er opbakning fra et flertal af EU-landene til, at direktivet skal fastlægge, at det er forsikrings-selskabets hjemland, der skal etablere en instans til dækning af forsikrings-selskabernes forpligtelser i tilfælde af konkurs, herunder også for forpligtelser i andre EU-lande (dvs. en ultimativ dækningsforpligtelse udformet efter det såkaldte ”hjemlands-princip”).

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter formålet om et velfungerende indre marked for ansvarsforsikringer for motorkøretøjer til fordel for førerne og de potentielle ofre for ulykker forårsaget af motorkøretøjer.

Regeringen støtter målet om at skabe klarhed med hensyn til direktivets anvendelsesområde og dermed sikre ensartet gennemførelse af retspraksis på tværs af EU. Regeringen kan derfor støtte forslaget om en præcisering af direktivets anvendelsesområde. Regeringen vil under de resterende forhandlinger af direktivet fortsat søge at afklare fortolkningstvilen med hensyn til begrebet ”transportmiddel”. Regeringen vil arbejde for, at forslaget til direktivets anvendelsesområde indskrænkes således, at det ikke strækker sig ud over færdselslovens anvendelsesområde.

Regeringen støtter Rådets kompromisforslag, hvorefter små (lette) motoriserede køretøjer ikke skal være omfattet af direktivets forsikringspligt. Direktivets regler om forsikringspligt fastsætter en minimumsbeskyttelse, hvorfor Danmark vil have mulighed for yderligere at indføre forsikringspligt på små (lette) motoriserede køretøjer i det omfang, Danmark måtte finde det hensigtsmæssigt.

Regeringen støtter formålet om at skabe ens mindstedækningsbeløb i alle EU-lande for derved at sikre et tilstrækkeligt omfang af mindstebeskyttelse for skadelidte for ulykker forårsaget af motorkøretøjer. Regeringen kan støtte de konkrete ændringer af mindstedækningsbeløbene i forslaget. Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser for de gældende mindstedækningsbeløb i Danmark.

Regeringen støtter den generelle tilgang i forslaget om at forbedre beskyttelsen af ofre for ulykker forårsaget af motorkøretøjer ved bl.a. at forbedre skadelidtes adgang til erstatning i tilfælde af et forsikrings-selskabs konkurs.

Direktivforslaget fastsætter krav om, at den instans, der skal sikre skadelidte dækning i tilfælde af forsikrings-selskabernes konkurs, skal være baseret på et ”hjemlandsprincip”. Regeringen kan støtte formålet med forslaget, men foretrækker overordnet en ”værtlandsmodel”, hvor det er de samme forbrugere, der både indbetaler til en garantiordning og får nytte af den i tilfælde af konkurser. Regeringen kan dog støtte direktivforslagets udformning efter hjemlandsprincippet i lyset af det afgrænsede område af forsikringsforpligtelser, der omfattes af kravet, og i lyset af at der allerede i dag eksisterer en række bilaterale aftaler, som indebærer, at det danske system for håndtering af danske forsikrings-selskabers forpligtelser for motoransvarsforsikring i tilfælde af konkurs allerede har ligheder med et system bygget på hjemlandsprincippet.

Regeringen støtter idéen om standardiserede erklæringer om skadeshistorie, hvorefter forsikrings-selskaber skal behandle erklæringerne udstedt af et forsikrings-selskab i en anden EU-land på samme måde som dem, der er udstedt i hjemlandet, for at sikre, at borgere, som køber forsikring i udlandet, kan drage de samme fordele for så vidt angår forsikringspræmier som de hjemlige forbrugere.

Regeringen lægger vægt på, at kravet om standardiserede erklæringer skal sikre, at forsikrings-selskaberne tager højde for forsikringstagerens skadeshistorie på samme vis, uanset om forsikringstagerens tidligere skadeshistorik er opgjort af et forsikrings-selskab i et andet EU-land.

Regeringen vil arbejde for, at standardiseringen af oplysninger om skadeshistorik i en erklæring bliver proportional og så lidt byrdefuld som muligt. Regeringen støtter derfor, at Rådets kompromisforslag har fastlagt, Kommissionens implementerende retsakter, der skal fastlægge indholdet af de standardiserede erklæringer, kun skal fastlægge et *minimum* af oplysninger, der skal være indeholdt i de standardiserede erklæringer.

Regeringen støtter endvidere tiltag, der styrker muligheden for at bekæmpe kørsel med uforsikrede køretøjer.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret mundtligt om sagen 1. november 2019.

Grund- og nærhedsnotat om sagen er oversendt til Folketingets Europaudvalg 21. juni 2018.